КОМПЛЕТАН СТРИП

ФЛАШ ГОРДОН

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 1196

4 динара

29.11.1974. ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА XXXV

СВОЈИМ ЧИТАОЦИМА ЧЕСТИТАМО ДАН РЕПУБЛИКЕ

Ripley

Веровали или не!

ФРИЦ МЕНГ

ИЗ БАД ХОМБУРГА (НЕМАЧКА) САГРАДИО ЈЕ ВИОЛИНУ КОЈА ЈЕ ИМАЛА ОДЛИЧАН ЗВУК ОД 8000 ПАЛИДРВАЦА!

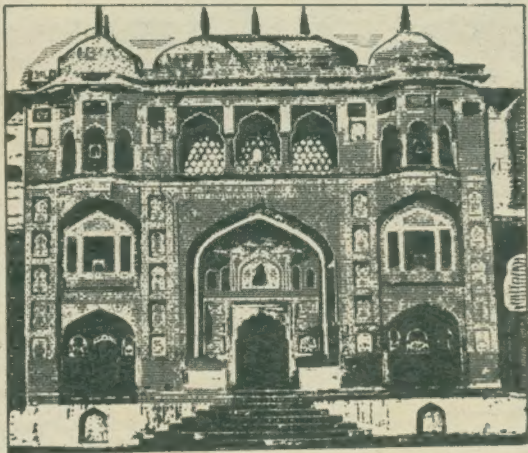

ЏАМИЈА ОГЛЕДАЛА

У ФУРФУРИ (ИНДИЈА) ПОДИГНУТА ЈЕ НА СТЕНИ НА КОЈОЈ ЈЕ СВАКОГ ДАНА КЛЕЧАО ЈЕДАН СВЕТИ ЧОВЕК ДА БИ СЕ ОБРИЈАО. ХИЉАДЕ ХОДОЧАСНИКА ДОЛАЗИЛО ЈЕ КАСНИЈЕ НА ТО МЕСТО И ОСТАВЉАЛО ЏАМИЈИ, КАО ЗНАК ПОШТОВАЊА, СВОЈА ОГЛЕДАЛА ЗА БРИЈАЊЕ.

ГРАД ЏЕЛАМ

У ИНДИЈСКОЈ ДРЖАВИ ПЕНЏАБУ ОСНОВАО ЈЕ АЛЕКСАНДАР ВЕЛИКИ ДА БИ ОБЕЛЕЖИО МЕСТО ГДЕ ЈЕ САХРАНИО СВОГ ЧУВЕНОГ КОЊА БУКЕФАЛА.

КУСРО КАН

УПРАВНИК ТАТЕ (ПАКИСТАН) САГРАДИО ЈЕ 360 ЏАМИЈА И МОСТОВА У ЗНАК ПОКАЈАЊА ШТО ЈЕ ЈЕДНОМ ПОГЛЕДАО У НЕПОКРИВЕНО ЛИЦЕ ЖЕНЕ ЈЕДНОГ СВОГ ПРИЈАТЕЉА.

(1612)

КРОМПИР

ИЗРАСТАО КРОЗ ДРШКУ МАКАЗА КОЈЕ ЈЕ У ТЕК ПРЕКОПАНОЈ БАШТИ ИЗГУБИЛА ЖЕНА АЛФРЕДА ЏЕКОБСОНА ИЗ ПОИНТ АРЕНЕ. (САД)

ПАСТРМКА

КОЈУ ЈЕ У ЈЕЗЕРУ АТАБАСКИ (САД) УПЕЦАО ТОМАС ГУДМЕН БИЛА ЈЕ ДУГАЧКА 130 САНТИМЕТАРА И ТЕШКА 37 КИЛОГРАМА.

ЧЕСТИТАМО
ДАН РЕПУБЛИКЕ

PRIVREDNA BANKA SARAJEVO

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Copyright © 1974
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ПАЖЊА, МИНИРАНО!

СВИ СУ СЕ ПИТАЛИ КО СУ МЛАДИЋИ КОЈИ ИЗ ПОМАХНИТАЛОГ АУТОМОБИЛА ИЗБАЦУЈУ НА ТРШЋАНСКЕ УЛИЦЕ ЛЕТКЕ СА ПОЗДРАВИМА АВНОЈ-у И ДРУГУ ТИТУ.

• УЗ ТРИДЕСЕТ ГОДИНА СЛОБОДЕ • УЗ ТРИДЕСЕТ ГОДИНА СЛОБОДЕ • УЗ ТРИДЕСЕТ ГО

Власник гараже у улици која се налази одмах иза простране Виа Коронео у Трсту узалуд је покушавао да се реши изненадних посетилаца који су тражили на послугу један брз аутомобил.

— Па, рекао сам вам — муцао је — да сам за данас завршио посао. Затварам гаражу.

Али, три младића и једна девојка, колико их се налазило у групи, били су упорни: желели су по сваку цену аутомобил и то брз!

За тај дан, 29. новембар 1944. године, млади словеначки родољуби планирали су да изведу једну смелу акцију на тршћанским улицама. Четворо међу њима, девојка по имену Нушка, иначе секретар Окружне организације словеначке омладине, и три младића — Сава, Миха и Петар, испланирали су како да дођу до аутомобила који је чинио најважнију карику у предстојећој акцији.

ШТА ЈЕ У ПАКЕТИМА?

— Зашто не дођете сутра? Дотад ћу вам већ нешто наћи... — наставио је власник гараже покушавајући да се некако извуче, али га је један од младића одлучно прикинуо.

— Чији је овај аутомобил? — упитао је показујући руком на једну „ланчу".

— Довезли су га из полиције, припада „квестури".

Младићи и девојка су се згледали, као да су се ћутке сложили да узму баш ту „ланчу".

— Да вам полиција не би замерила због овог — обратио се онај младић власнику гараже крећући ка аутомобилу — можете да јавите да су вам аутомобил отели, али тек петнаест минута пошто ми одемо!

За то време Нушка је извадила из торбице маказе и пресекла телефонски кабл. Тако је гаража била одсечена од спољњег света.

Ускоро је забрујао мотор „ланче" и тројица младића су у позајмљеном аутомобилу напустила гаражу. Са упереним револвером Нушка је остала да пази на власника гараже док не прође уговорених петнаест минута. Док је затим опрезно излазила из ње да би се брзо изгубила у једној од споредних улица, власник гараже је пожурио до првог телефона. Јавио је полицији да му је група словеначких антифашиста отела аутомобил, али то није све. Били су наоружани револверима и спремни да нешто изведу. Он није знао шта, али ништа наивно, свакако.

„Ланча" је тада већ била на тргу Сан Ђовани где се зауставила испред једне руиниране зграде из које је, на шкрипу аутомобилских кочница, изронила група младића и девојака са пакетима у рукама. Брзо су пришли аутомобилу, убацили пакете унутра и младић за воланом брзе „ланче" додао је гас, нагло заокренуо и појурио ка центру града.

Трст је у то време био веома значајна лука за Немце. Јака стража држала је све прилазе граду, а мрежа полицијских станица била је постављена тако да је за тили час могао да се блокира цео град.

Многобројни пролазници на најпрометнијој улици, Виа Кардучи, нису обраћали нарочиту пажњу на аутомобил са полицијским ознакама који је огромном брзином пројурио поред њих. А онда су кроз отворене прозоре почели да излећу леци, да падају по плочнику и главама људи. Да би скренули пажњу на себе, младићи из „ланче" испалили су у ваздух неколико рафала из аутомата.

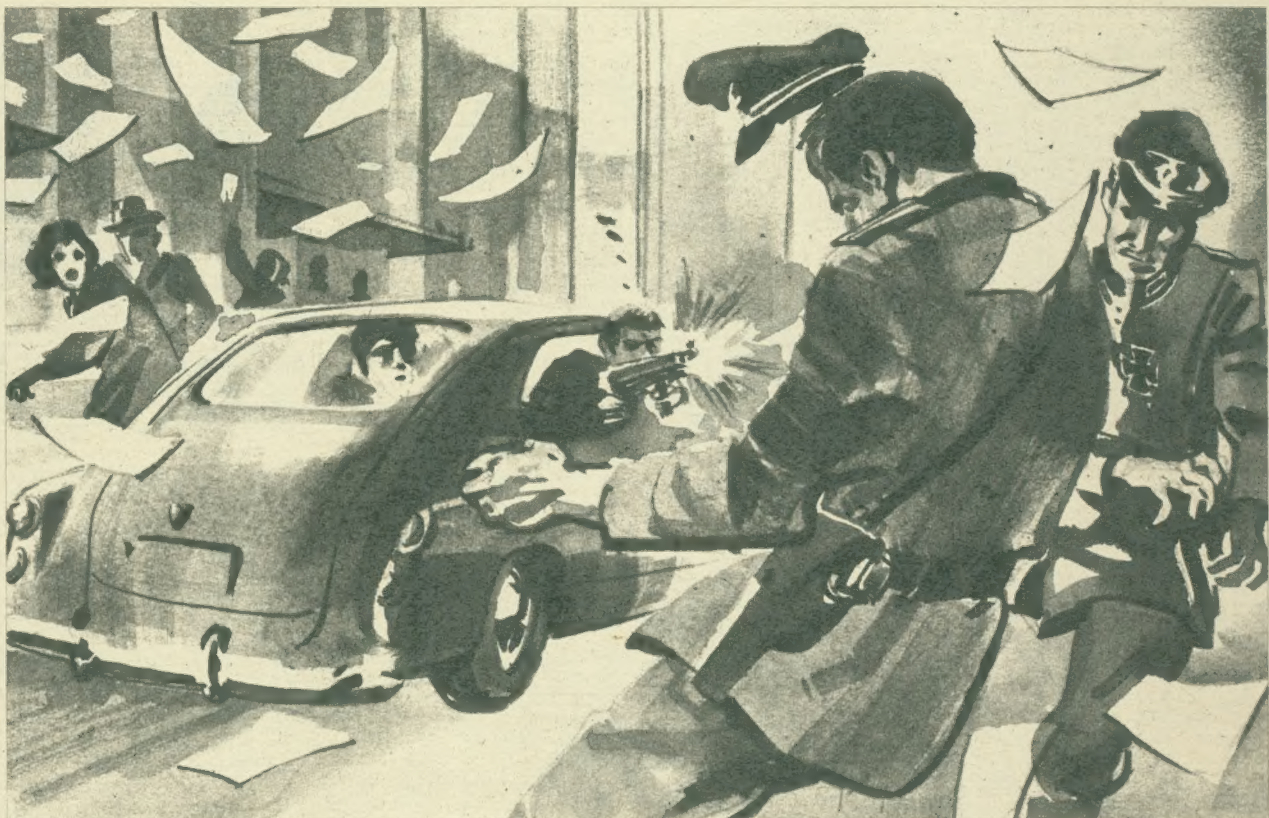

ПОЧЕЛА ЈЕ УЗБУНА

Група немачких официра у Виа Кардучи прва је схватила шта се догађа, али нико није успео да извуче свој пиштољ из футроле. Митраљески рафал зауставио је руке у покрету за оружјем.

На улици је настала гужва. Неколико Немаца већ је лежало на земљи док су жене вриштале и бежале у околне радње. Као помахнитала, „ланча" је и даље јурила кроз улични метеж.

Већ су почеле да се оглашавају полицијске пиштаљке које су позивале на узбуну. Из споредних тршћанских улица трчали су збуњени полицајци који нису знали шта се догађа.

Док је аутомобил са групом смелих младића јурио даље, многи леци већ су били у рукама пролазника.

Скала на показивачу бензина спуштала се ка нули, али горива и није потребно још много. „Ланча" се приближавала капији војне касарне. Ту ће Миху, Саву и Петра ионако зауставити, ако се, док још има времена, не повуку.

Хрпе летака и даље су, у општој забуни која је настала, једини траг за потеру. У пакетима убаченим у „ланчу" налазило се преко 200.000 летака на којима је писало ПОЗДРАВ АВНОЈ-у — ПОЗДРАВ ВРХОВНОМ КОМАНДАНТУ — ДРУГУ ТИТУ — ЖИВЕЛО БРАТСТВО ЈУГОСЛОВЕНА — ЖИВЕЛИ УСПЕСИ ТИТОВИХ КОРПУСА! Сви леци били су већ избачени дуж дугачке улице где ће моћи да дођу до руку бројних пролазника.

СТРУЧЊАЦИ ЗА ЕКСПЛОЗИВ

У целом граду је настала узбуна. Младићи у „ланчи" за само неколико минута извршили су акцију. Све је ишло по плану и сада долази последње.

Аутомобил се нагло окреће и улеће у једну споредну, мирну улицу. Миха извлачи из недара велику картонску таблу на којој пише: ПАЖЊА — МИНИРАНО! Ставља је на предње стакло, тако да је довољно упадљива и да текст може да се прочита са веће удаљености. Сва тројица младића муњевито се извлаче из аутомобила и растају одлазећи сваки на своју страну.

До „ланче" је убрзо стигла моторизована патрола италијанске полиције, али упозорење на предњем стаклу аутомобила држи је на растојању. Одмах су позвани стручњаци за експлозиве који треба детаљно да прегледају аутомобил.

Свуда унаоколо, на улицама и на капијама кућа, говори се о тројици смелих младића из „ланче", о лецима и борбеним поздравима годишњици АВНОЈ-а.

Неколико дана касније нашли су се на уговореном састанку Нушка, Сава, Миха и Петар. Никог од њих нису ухватили, а митраљески рафали из позајмљене „ланче" нису погодили оног дана ниједног пролазника. Акција је успела!

Ђ. Протић

МОЈ ОДГОВОР ЈЕ - НЕ

ПИСМО КОЈЕ СУ БЕРИЋЕВИ ЉУДИ ОЧЕКИВАЛИ ОД ПАРТИЗАНСКОГ КОМАНДИРА СТИГЛО ЈЕ БРЖЕ НЕГО ШТО СУ СЕ НАДАЛИ. КАД СУ ГА ПРОЧИТАЛИ, БИЛИ СУ ЗАПРЕПАШЋЕНИ.

Група од шеснаест бораца Динарске партизанске чете полако се пела уз стрми камењар враћајући се из једне заседе у околини Книна. Био је спаран августовски дан 1942. године.

— Значи, измаче нам поп! — добацио је у ходу борац крупног раста командиру Јоши Дурбаби, а затим је, забацујући пушку на раме, пожурио да избије испред групе. Био је разочаран због неуспеле акције. Тешке цокуле на ногама мучиле су га више него врућина. Кад је избио на чело, срдито је процедио кроз зубе:

— Дочекаћемо те Ђујићу, кад-тад!

СКИНИТЕ КАПЕ!

Раштркани по камењару борци су убрзали корак. До подножја Динаре и њиховог скровишта ваљало је доста пешачити. Попа Момчила Ђујића, озлоглашеног четника кога су чекали у заседи, нису дочекали. Тога дана изненада је отишао на неку сахрану. Зато су сада морали што пре да се склоне из овог краја који је врвео од четника.

Смркнута лица командир је сустизао водеће.

— Јошо, четници! — тргао га је из размишљања узвик једног од његових људи.

Дурбаба се тренуо као опарен. На околним висовима гореле су ватре. Четници су седели на земљи у мањим групама и разговарали. Били су распоређени на дугачком појасу, а једини пут до партизанског скровишта водио је баш туда.

Командир је брзо донео одлуку.

— Не убрзавајте корак и не заустављајте се! Ако виде да смо застали или да се враћамо, знаће да нисмо њихови. Назад, у Книн, не можемо, тамо их има више него овде. Мораћу да нађем неки излаз!

Погледао је према четницима. И даље су мирно седели не обзирући се на њих. Вероватно су сматрали да им стиже појачање. Размишљајући о томе, Дурбаба је изненада дошао на спасоносну идеју. Осврнуо се: његови борци имали су одела по којима нико не би рекао да су партизани. Одавале су их само капе са петокраком.

— Скините капе и сакријте их — наредио је. — Четници су у групама, али између група постоји слободан простор. Ту ћемо проћи! Одмакните се мало један од другог и будите мирни! Ако они већ мисле да смо њихови, а изгледа да мисле јер се нису ни померили, онда ћемо тако и да се понашамо. Све зависи од ваше прибраности. Ако се уплашите, готови смо!

ВАРКА ЈЕ УСПЕЛА

Партизани су послушали. Трудили су се да буду што мирнији. Све више су се примицали четницима. Пушке су држали, у рукама, наоко немарно, али спремни да их у случају нужде одмах употребе.

Када су дошли у непосредну близину четника, пожурили су. Један брадоња им је нешто добацио, али су се направили да га нису чули. Чим су стигли до слободног простора јурнули су према подножју Динаре.

Четници су били запрепашћени. Док су схватили да су то партизани и латили се оружја, ови су већ били прошли. Уз дивље повике четници су припуцали за њима али је све било касно.

Кад су се дохватили шуме, борци су застали да предахну. Једва су дисали.

— Е, сад ћемо да се вратимо и да им наплатимо за данашњи неуспех са попом! — први је проговорио Дурбаба. — Мисле да смо побегли и не очекују нас!

Ново изненађење, веће него прво, чекало је четнике. Док су се снашли, многи су изгинули, а шеснаест је заробљено. Остали су побегли према Книну.

Овај напад Дурбабиних бораца разбеснео је команданта четвртог батаљона четничког пука „Петар Мркоњић" Николу Берића.

— Проклет био! Запамтиће он нас! — сиктао је. — Брзо у село Ковачиће, тамо живе његова мајка, жена и син. Ухватите их, и не само њих: потерајте и жене осталих партизана! Видећемо хоће ли пустити наше људе...

Јошо и Анђелка Дурбаба

ЗНАО САМ ШТА ЧИНИМ

Истог дана увече пред кућу Јошине жене Анђелке банули су четници. Анђелка је ту живела са свекрвом и двогодишњим сином Илијом. Имала је само двадесет и једну годину.

Ударци кундака у врата тргли су укућане из сна. Споља су се чули претећи позиви четника:

— Устајте, партизанке, или ћемо вам запалити кућу!

Анђелка се није уплашила. Откако је рат почео није знала за страх. Тешког сиротињског живота и Јошиног диринчења на унској прузи пре рата већ јој је било доста. Такав живот и није био живот.

— Одвели су нас у сеоску школу и затворили — сећа се Анђелка. — Било је ту још партизанских жена из села. Сутрадан су моју свекрву натерали да однесе Јоши писмо. Били су кратки: „Јошо, нека ти је на знање да нам одмах чим примиш ово писмо пустиш све наше борце који су заробљени и то са оружјем и целом опремом. Ако не послушаш, бићемо принуђени да уништимо све партизанске фамилије и то..."

Прва на списку била је Јошина породица: „... За Лазу Вјелића из села Стрмице убијамо жену и сина Јоше Дурбабе и све му спаљујемо..."

Мајка је однела сину писмо и — остала у партизанима! Истог дана Јошо је послао четницима одговор: „... Ви знате да сам ја одавно прегорио све своје и самога себе. Мени је милија борба за слободу па макар све изгубио, па макар живио још само један дан, него ли да ме народ спомиње као издајицу..."

— Ја сам за своју жену и дете живео. — прича Јошо Дурбаба, данас генерал ЈНА у пензији. — Волео сам их безгранично. Нисам спавао те ноћи кад је требало да донесем одлуку. Борци су ме молили да пустим четнике и спасем породицу. Нисам могао... Заиста нисам. У мојој души била је бура, али ја сам ту одлуку донео. Знао сам шта чиним...

Чим су добили одговор од Јоше, четници су пред школом одржали збор. Прочитали су сељанима Јошин одговор.

— Партизани су безбожници, одричу се породице, неморални су — почео је свој говор Берић. И да би показао да су четници бољи, пустио је Анђелку и дете кући.

Кад је Анђелка стигла кући, било је већ вече. Неки човек из села који је волео њену породицу, иначе четник, јавио јој је да се четници спремају да је те исте ноћи убију. Берићеви људи већ су запосели цео крај око куће. То што су је пустили на слободу била је само подмукла Берићева игра.

Анђелка је решила да побегне. Искрала се из куће и нестала у ноћи. Један део пута морала је да пузи по камењару са дететом везаним на грудима. Међу партизане је стигла сва изубијана и крвава.

М. Тодоровић

Улица луцкастих
БР. 13

ИСПАРИО ЈЕ!

ПОСЛЕДЊИ БИК ВЕЧЕРАШЊЕ КОРИДЕ НИЈЕ МОГАО ДА НАСТУПИ ИЗ ТЕХНИЧКИХ РАЗЛОГА...

МАМА! ДАО САМ ОНУ БОЧИЦУ ВИТАМИНА СВОМ ГУШТЕРУ!

КО ЈЕ ВИДЕО ДА СЕ КАРАТЕ ТРЕНИРА У СТАНУ?! ВИДЕЋЕШ ТИ СВОГ БОГА КАД ТИ ДОЂЕ ГАЗДАРИЦА!

МИСЛИЛИ СТЕ... НИЈЕ НЕГО! ЗАР НЕ ЗНАТЕ ДА СЕ ПАНТАЛОНЕ НАВЛАЧЕ НА НОГЕ?! И ЈОШ МЕ НАЗИВАТЕ МАГАРЦЕМ!

УПРАВО САМ **ТО** ХТЕО ДА КАЖЕМ... ЧИМ НЕШТО ДОХВАТИ, СТЕГНЕ ИЗ СВЕ СНАГЕ!

ЕТО ВИДИШ! ГАЗДАРИЦА ЈЕ ПОПУНИЛА СВЕ СОБЕ ПА САД ИЗДАЈЕ И ФРИЖИДЕР!

ДА, ДА! ТО ЈЕ ЈЕЗЕРСКО ЧУДОВИШТЕ! СВАКОГ ПРОЛЕЋА СЕ ПОЈАВЉУЈЕ У ЈЕДНОМ ШКОТСКОМ ЈЕЗЕРУ. ОВЕ ГОДИНЕ ЗАЛУТАЛО ЈЕ КОД НАС!

НЕ ФОЛИРАЈТЕ! ОВАЈ СИР ЈЕ ПОКВАРЕН! ПОГЛЕДАЈТЕ КОЛИКО САМ ЦРВА НАШО У ЊЕМУ!

НАСТОЈНИК

У ГРАДУ ОТЕЛА И ДЕЗДЕМОНЕ

Стари Грци који су увек ценили лепоту тврдили су да је Кипар због своје природе рај на земљи и да је Афродита, богиња љубави, могла само ту да се заљуби. Ако је то била легенда, посета енглеског краља Ричарда Лављег Срца Кипру 1191. године била је стварност.

Краљ Ричард је свратио на острво случајно. У крсташком походу на Јерусалим његову флоту је захватила јака бура. На једном од бродова који се насукао у близини обале Кипра налазила се и његова вереница. Краљ јој је похитао у помоћ, спасао је, искрцао се на острво и освојио га.

Венчање енглеског краљевског пара обавило се на Кипру. Острво је постало база за снабдевање крсташке војске и важна станица на њиховом путу између Европе и Азије.

ИЧ КАЛЕ

Тешка срца енглески краљ је касније продао острво, јер су се у међувремену измениле историјске околности. Кипар је прешао у власништво витешког реда Темплара, а онда препродајом доспео у руке француског грофа Ги де Лисињана који се ту крунисао за јерусалимског и кипарског краља.

Лисињани су за своју престоницу изабрали стари град Фамагусту и опасали га тврдим бедемима са кулама. Зидови су били дугачки три километра, а испод њих су се налазили 25 метара широки и 14 метара дубоки шанчеви.

Ваљда зато што је Фамагуста због легенде о Афродити узбуђивала машту Европљана, Шекспир је овде сместио радњу своје трагедије о заљубљеном Отелу. Несрећни црнац раздиран љубомором коју је потхрањивао подмукли Јаго убија своју Дездемону. Додуше, Шекспир нигде не каже да се радња дешава баш у Фамагусти, али помиње једно пристанишно утврђење на Кипру.

Кула у старој тврђави, поред које је капија са рељефом крилатог лава, симболом покровитеља Венеције Св. Марка, носи име „Отелова кула". Стари део Фамагусте у коме се она налази насељен је Турцима, па изнад капије до куле пише на турском „Ич кале".

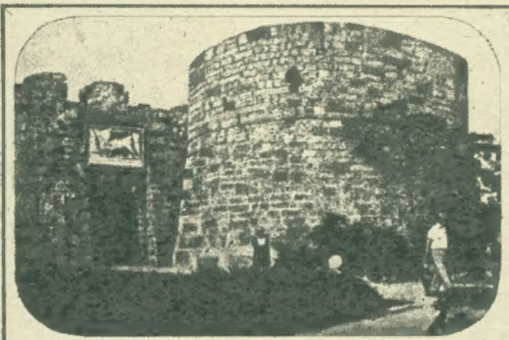
Отелова кула

Мада Шекспир у својој чувеној драми као место трагичне љубави помиње само утврђено пристаниште на Кипру, многи верују да је то управо град Фамагуста.

Довитљиви становници Фамагусте везали су причу о Отелу за свој град, који заиста тако романтично изгледа да свако мора да поверује да се Отелова трагедија баш ту и догодила. Да све буде убедљивије пронашли су у својој историји и личност која је Шекспиру послужила као узор за Отела. Био је то тамнопути капетан Кристофоро Моро који је у време владавине Венецијанаца Кипром одговарао за војну сигурност острва.

ЗЛАТНО ДОБА

Фамагуста, град и лука на обали Кипра са око 40.000 становника, нема као занимљивост само Отелову кулу. Иако је град подељен на два дела, грчки и турски, становници и једног и другог дела купају се у мору преко целе године јер је Фамагуста један од ретких градова у Средоземљу где сунце издашно сија свих 365 дана у години!

Град је основао још 274. године египатски краљ Птоломеј II под именом Арсиное. Свој успон доживео је нарочито у 14. и 15. веку под влашћу династије Лисињана која је управљала Кипром преко три века. Фамагуста је тада проживљавала златно доба и постала главни трговачки центар Средоземља. Богатства су била тако велика да се за једног трговца у граду веровало да је богатији и од самог француског краља!

Захвални становници Фамагусте знали су да цене своје благостање. Веровали су да је за то најзаслужнији Свевишњи и да добročинитеља треба због тога поштовати. У знак благодарности подигли су у граду 365 цркава, онолико колико има и дана у години! Тако су му свакога дана захваљивали за дарежљивост, увек у другој цркви!

Међу црквама најлепша је катедрала Св. Николе. Подигнута је у чистом готском стилу. Када су Турци 1571. године заузели Кипар претворили су је у џамију на тај начин што су на катедрали срушили један од угаоних торњева и на остатак дозидали минаре. Џамија је и данас у турском делу града и носи име Лала Мустафа-паша, освајача Кипра. До ње се стиже сокаком пуним берберских радњи и кафаница пред којима седе Турци, пију кафу и пуше наргиле.

У џамији, у одаји одвојеној за жене, налази се гроб једног крсташа! Погинули ратник нашао се стицајем прилика међу женама. На гробу пише да ту лежи француски бискуп од Лорена!

ОДЕРИТЕ ГА ЖИВОГ

Лала Мустафа-паша је брзо освојио Кипар, али је са Фамагустом ишло теже. Опседнути град одолевао му је десет месеци захваљујући чврстим зидинама којима је био опасан. Последњи капетан Кипра Марко-Антонио Брагадино одбијао је са браниоцима све пашине нападе, али је, када је граду запретила глад, морао да се преда. Разљућени Лала Мустафа-паша наредио је да се капетан Брагадино жив одере!

Фамагуста се више није опоравила. Престала је да буде трговачки центар и њен сјај је тамнео.

Турска власт на Кипру трајала је све до 1878. године када га одлуком Берлинског конгреса окупира Велика Британија. Она 1914. и формално проглашава острво својом колонијом. Лондонским споразумом 19. фебруара 1959. године, Кипар је постао независна република са председником Грком и потпредседником Турчином, обојицом изабраним на пет година гласањем грчког и турског становништва. Истим споразумом одређено је да у свим органима извршне и управне власти на острву увек буде 70 одсто Грка и 30 одсто Турака.

М. Тодоровић

— Убијте га! — наредио је немилосрдни паша.

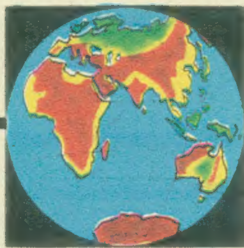

Господа

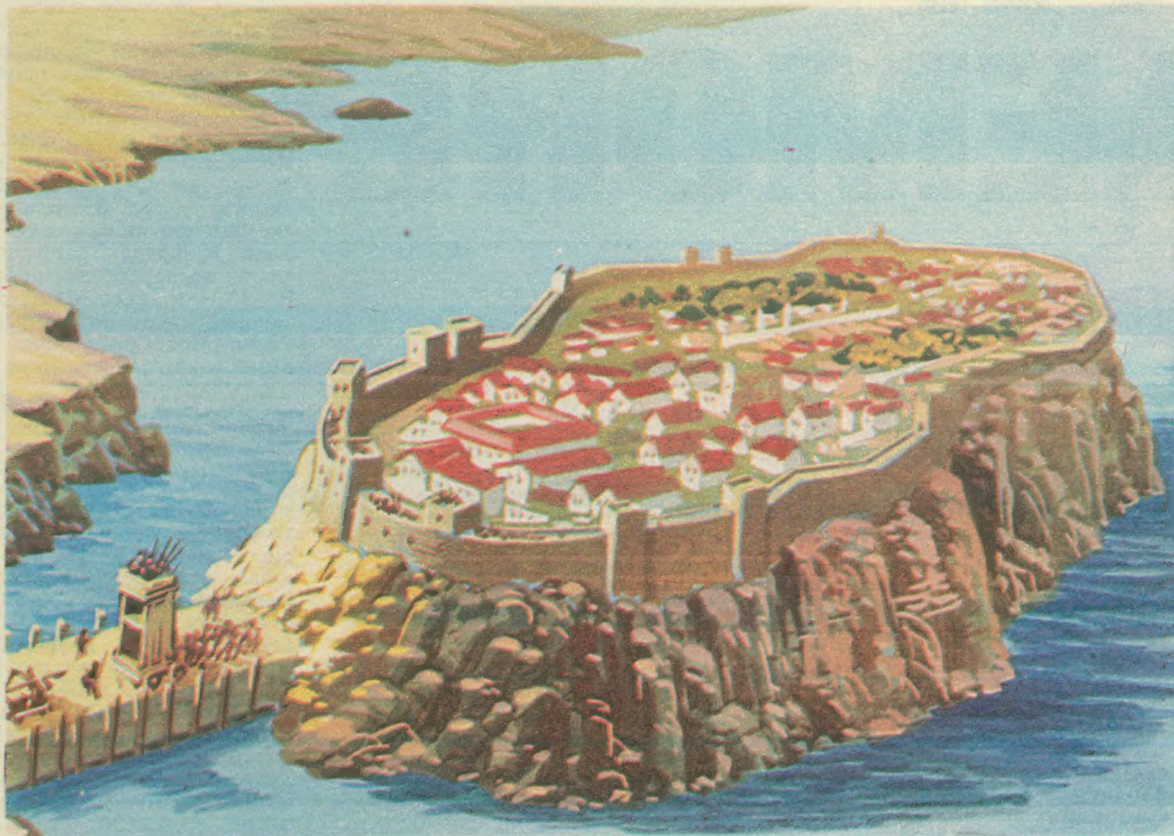

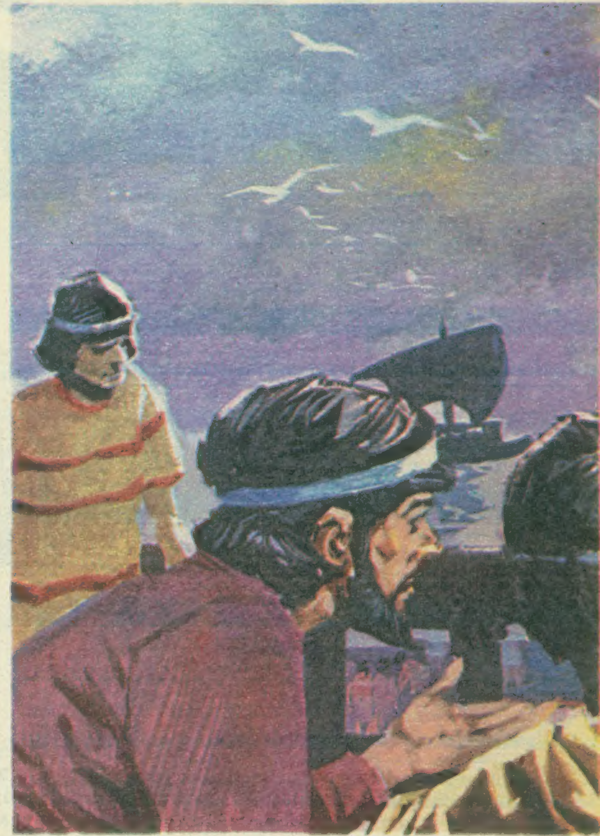

1 **ДОШЉАЦИ ИЗ ХАЛДЕЈЕ —** Пре 5000 година у уском обалском појасу између планине Ливан и Средоземног мора, данашњем Либану, појавили су се Сидонци, племе семитског порекла. Због вештине у гађању бродова, Египћани су овај народ, за који се претпоставља да је дошао из Хелдеје у Месопотамији, назвали Фенеху. Вероватно је од ове речи, која значи „градитељ бродова", настало име Феничани. Своје градове, као Библос, Сидон, Тир, подизали су на тешко приступачним полуострвима.

2 **ПРЕТХОДНИЦИ ВАСКА ДЕ ГАМЕ** — Вешти бродоградитељи и трговци, Феничани су организовали живу трговинску мрежу на Средоземљу. Куповали су пшеницу у Египту, бакар на Кипру, сребро у Шпа-

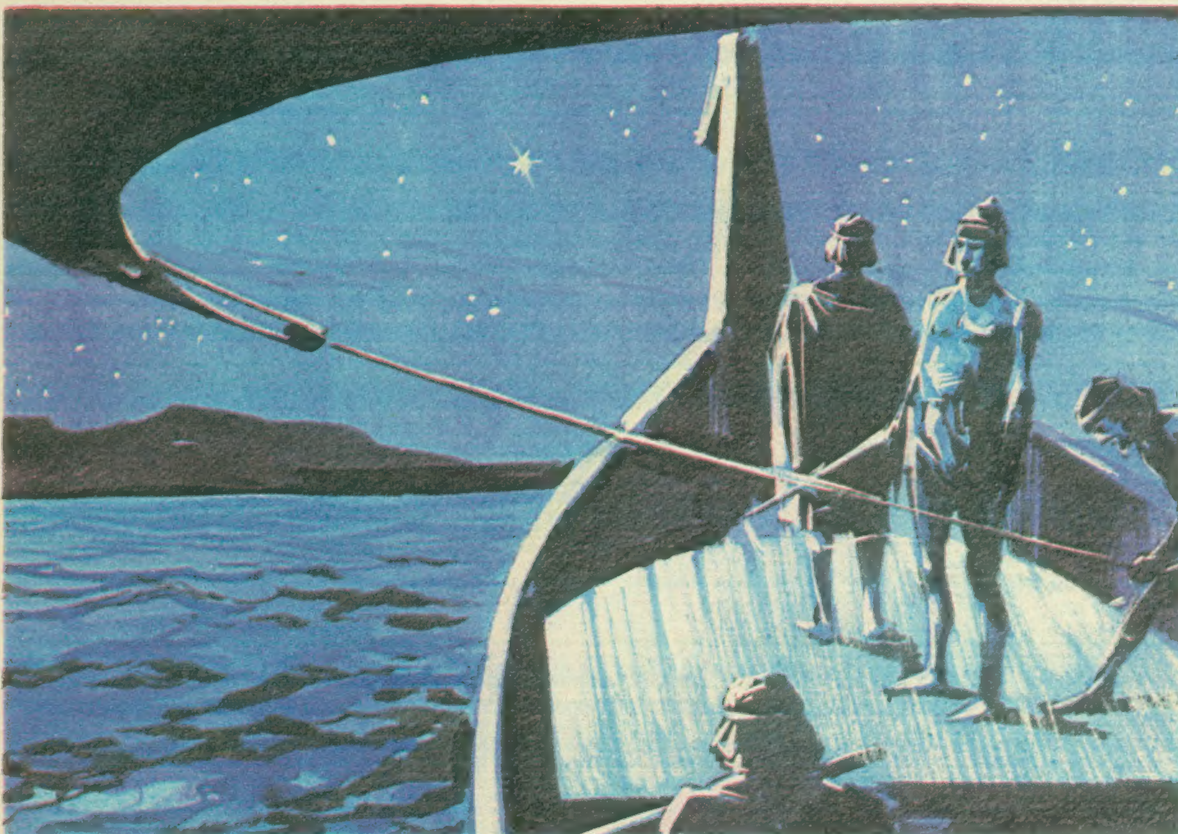

4 **ПЛОВЕЋЕ КУЋЕ —** Од 3500—500 године пре н.е. Феничани су били највећа поморска сила на Средоземљу. Њихове лађе веома су се разликовале од египатских које су личиле наповеће куће. Скелет брода су правили од кедра и повезивали та попречним гредама, а затим импрегнирали смесом на бази асфалта коју су доносили чак из Халдеје. Пошто су једра могли да користе само када су дували ветрови, на броду се обично налазило и неколико редова веслача.

5 **ИЗМИСЛИЛИ СУ СИДРО —** Иако нису располагали никаквим инструментима за навигацију, Феничани су успешно пловили морима, оријентишући се према звездама. Они су 2000. године пре н.е. опло-

ари мора ФЕНИЧАНИ

нији. Чак је, по казивању грчког историчара Херодота, група Феничана у служби египатског фараона Наха I —споловила Африку 2000 године пре Васка де Гаме. Феничани су успоставили сталне трговачке путеве: њихови каравани стизали су до Индије и Кине.

3

НЕОБИЧНА ТРГОВИНА — Феничани су на необичан начин трговали у Африци. Пошто би се усидрили, робу су чамцима износили на обалу и палили ватре да би привукли домороце, а онда повлачили на брод. Из џунгле би се тада појављивали домороци и остављали злато поред робе. Затим су се враћали у џунглу. На обалу би поново дошли Феничани и уколико не би били задовољни остављеном количином, повлачили су се на брод и чекали да домороци донесу онолико злата колико су сматрали да роба вреди.

вили читаво Средоземље, изишли кроз Гибралтар и доспели на север до Балтичког мора а на јут до Рта добре наде. Открили су Северњачу, коју су стари народи по њима и назвали Феничанском звездом. Начинили су од камена и прво сидро са кукама.

6

УЗ ПОМОЋ ДИЗАЛИЦЕ — Феничанска уметност није имала оригинални карактер. Архитектура се развијала под грчком, египатским и вавилонским утицајем. За градњу су користили велике камене блокове. Да би их подигли на потребну висину служили су се примитивним дизалицама. Палате су се одликовале елегантним балконима и необично високим прозорима. Феничани су развили многе занате: вешто су обрађивали метал и израђивали разне предмете и накит од драгог камења и слоноваче која је била у моди.

НАСТАВИЋЕ СЕ

ДА НИСТЕ МОЖДА ГЕНИЈЕ?

Кад су недавно два совјетска научника, Игор Алексахин и Александар Ткаченко, објавили своју теорију о томе да се генијална деца чешће рађају од старијих очева него од млађих, изазвали су праву буру. Како су дошли до оваквог закључка?

— Доста једноставно — одговарају ова два стручњака. — Анализирали смо само податке из биографија најистакнутијих личности у науци и уметности, свих народа и свих времена.

Ево табеле на којој су дати само неки примери који поткрепљују ову хипотезу.

	године оца	године мајке
Леонардо да Винчи	25	22
Иван Тургењев	25	30
Михаил Љермонтов	27	17
Чарлс Дикенс	27	23
Александар Пушкин	29	24
Нилс Бор	30	24
Николај Лобачевски	31	19
Николај Гогољ	32	18
Алберт Ајнштајн	32	21
Лудвиг ван Бетовен	32	22
Џорџ Гордон Бајрон	33	23
Хајнрих Хајне	34	28
Антон Чехов	36	25
Фридрих Шилер	36	27
Марк Твен	38	32
Никола Тесла	37	34
Ирена Жолио-Кири	38	30
Јохан Волфганг Гете	39	17
Рихард Вагнер	43	30
Енрико Ферми	44	30
Петар Чајковски	45	27
Бернард Шо	45	28
Иван Буњин	46	35
Софија Ковалевска	49	29
Оноре де Балзак	53	21
Џек Лондон	53	29
Иван Гончаров	58	27
Александар Бородин	59	24
Георг Фридрих Хендл	63	34
Конфучије	70	16

Приметили сте и сами да највећи број талентованих потомака припада очевима који су у време рођења детета имали од 30 до 40 година. Да ли је то случајно? И шта је са годинама мајки?

Један од основних услова да дете буде талентовано јесте да му отац, у тренутку кад се оно роди, има између 30 и 40 година!

ИСКУСТВО СЕ НАСЛЕЂУЈЕ

То што ови научници узимају у разматрање само године очева, никако не значи да ови имају пресудну улогу у одређивању талента детета. Управо у генотипу мајке, у „наслеђу" које она предаје детету, скупљене су многе позитивне особине будућег талента — оне које су накупила по колена предака по мајчиној линији. И, пошто жене предају већ нагомилану генетичку информацију о ономе што се дешавало у прошлости, јасно је да њихова „константна меморија" није везана за искуство и отуда године мајке не утичу на ниво способности детета.

Ткаченко и Алексахин, као стручњаци за теорију информације, више су се занимали за „оперативну меморију" чији је носилац мушки пол. Другим речима, људски род прилагођава се спољашњим условима који се брзо мењају захваљујући мушкарцима наслеђу од оца. А та способност да се прими што више информација, података, утисака, да се они прихвате, обраде и на основу њих донесе оптимална, најбоља могућа одлика, достиже врхунац управо око четрдесетих година кад се најчешће рађају генијални потомци. Из тога су два научника извела закључак да се животно искуство родитеља, генетским штафетом, предаје деци!

ПАВЛОВ ПРИЗНАЈЕ ГРЕШКУ

Међутим, одмах су се јавили и оштри критичари оваквог мишљења: „Оно се коси са свим законима данашње биологије" — кажу они.

Чувени физиолог Павлов, добитник Нобелове награде, својим експериментима пружао је једно време наде да се животно искуство ипак преноси преко гена.

У његовој лабораторији побуђивани су условни рефлекси код животиња. Шта то значи? Кад су пси храњени, њихове пљувачне жлезде обилно су лучиле. То је урођен рефлекс. Кад је затим, непосредно пре давања хране, звоно означавало време оброка, животиње у почетку на њега нису реаговале иако су биле гладне. Међутим, понављањем звоњења оне су, пре или касније, почеле да реагују на сигнал исто као и на храну, чак и кад она не би уследила. Али, да би тај стечени, условни рефлекс постао сталан, требало је стотину и стотину пута поновити процедуру која га је изазвала.

И одједном је утврђено нешто неочекивано. Код потомака тих истих паса број неопходних понављања смањио се на десет. Научници су, природно, извели закључак: искуство родитеља пренело се генима на децу.

У исправност овог закључка одмах је посумњао један други совјетски биолог, Кољцов. Он је тврдио да се претварање условног у стални рефлекс убрзало због тога што је усавршена метода њиховог побуђивања.

— Вероватно је животно искуство више користило експериментаторима него псима — рекао је Кољцов у шали. Павлов је ускоро проверио досетку свог колеге и, кад се уверио да је овај у праву, јавно признао своју заблуду.

Па, кад се чак ни прости условни рефлекси не могу наследити о тако сложеној појави као што је животно искуство нема ни говора. Ипак, како онда објаснити оно што су открили Алексахин и Ткаченко?

Одавно је утврђено да није само наслеђе извор талента. То је у великој мери и животна средина у којој се формира таленат. Није искључено да се најповољнија „интелектуална клима" за процват талента ствара управо у доба очевих четрдесет година. Уз то, неоспорно је да ће боље умети да васпита дете одрастао искусан човек него младић од двадесетак година.

ДА ЧУЈЕМО ДРУГУ СТРАНУ!

Противници теорије „старих тата и генијалне деце" одговарају на то да се управо код старијих родитеља често у генима јављају и неке негативне промене, па отуд и код њихових потомака мноштво наследних болести које родитељи нису имали. Затим, познато је да се код даровитих људи, чешће него код „обичних", срећу разна одступања од норми у психичком погледу, да су породице у којима су расли, баш због велике разлике у годинама између мајке и оца, често биле раздиране несугласицама, да је и то можда утицало на појачану осетљивост генија итд.

Све ово још једном потврђује да је таленат веома сложен и да се у њему тесно преплићу биолошки и социјални фактор. Дати предност једном од њих на штету другог води упрошћавању прилаза двојној природи те појаве.

И, на крају још нешто. Чињенице и цифре су наравно тврдоглава ствар. Али, статистика о великим људима коју су користила два совјетска научника односи се само на прошлост кад су се мушкарци женили у познијим годинама. Данас према подацима ОУН 70% деце долази на свет пре но што им очеви наврше 35 година. Колико ће генија међу њима бити, знаће се тек за педесетак година. Тада ће узајамна веза између година старости очева и талентованости деце бити много јаснија.

З. К.

ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ НЕСТАЈУ

За последње две хиљаде година изумрло је око сто различитих врста сисара. Сада изумире једна врста сисара годишње. Научници сматрају да таква судбина чека још око 250 до 300 врста. Представљамо вам најугроженије.

БРДСКА НАЈАЛА је шумска антилопа која својим изгледом подсећа на великог кудуа. Насељава само уско ограничени део покрајине Аруси у јужној Етиопији где у мањим групама тумара по стеновитим висоравнима обраслим оскудном травом на висини од 2500 до 3000 метара. То је бојжљива животиња која на појила долази само рано ујутру или увече. Најала има беле мрље на глави, врату, трупу и ногама а дуж читавих леђа кратку гриву. Мужјак је висок 120 до 135 цм и има рогове са једним завојем. Од женке, која је нешто нижа и нема рогове, разликује се по боји. Женка доноси на свет младе почетком нашег лета, али није познато колико их дуго носи.

ЈАВАНСКИ НОСОРОГ спада међу најређе крупне сисаре на земљи. На крајњем југозападном врху Јаве, у националном парку Уједунг Кулон, има их око тридесет. Срећe се још у Бурми и на Малајском полуострву. Јавански носорог има на глави један рог, нема квржице на кожи која није набoрана али има по себи напрслине тако да подсећа на кожу крокодила. Мањи је од индијског једнорогог носорога. Женка често нема рог. Живи крај трском обраслих речних обала и у мочварама.

РАЗБИТИ МЕКСИЧКУ ВЕЗУ

КАО ПИЛОТ БАНДЕ КОЈА ИЗ МЕКСИКА ШВЕРЦУЈЕ ОГРОМНЕ КОЛИЧИНЕ РОБЕ У САД, БОЈЛ ЈЕ УСПЕО ДА ДОЂЕ ДО ВАЖНИХ ПОДАТАКА. АЛИ, КРИЈУМЧАРИ СУ ОТКРИЛИ КО ЈЕ ОН!

Дик Бојл је, као и сваког јутра откако је стигао у мексички град Хермосиљо, напустио хотелску собу у 9.30 и аутобусом се одвезао до оближњег аеродрома. Пошто је у аеродромској кантини попио уобичајену боцу пива, упутио се према згради у којој се налазила канцеларија, радио-соба, контролни центар и царинарница.

Уз пут су му пилоти, механичари и помоћно особље које је упознао за протеклих 8 дана довикивали: „Срећно, Дик!" У канцеларији је, као и сваког дана, упитао: „Да ли је данас неком потребан добар пилот?" Одговор је и овог пута гласио: „На жалост, не!"

Проклињући судбину, Бојл је изишао и следећа два сата провео тумарајући по писти, застајкујући ту и тамо да би се дивио неком лепом приватном авиону, и мењајући покоју реч са особљем аеродрома. И њих је питао да ли знају коме је потребан пилот, али изгледало је да нико живи у северном делу Мексика није желео његове услуге.

НА ПРАВОМ ПУТУ

Око подне вратио се у препуну кантину да руча. Само што је сео, неко га је позвао по имену. Подигао је главу и угледао шефа аеродромске канцеларије у друштву добро одевеног средовечног Американца. Устао је и пришао им.

— Господин Ферли жели пилота који би испробао његов авион — рекао је шеф канцеларије. — Плаћа 50 долара.

— Седамдесет пет ако ми прикажете прави лет! — умешао се господин Ферли. Моја „сесна" управо је поправљена и желим да видим како ради.

— Наишли сте на правог човека. Имам за собом више од 10.000 часова летења!

— Ако је тако, покушајте да очешете крошње дрвећа и донесете коју гранчицу на стајном трапу... Ох, да... Узлетите и слетите на писти упола краћој од нормалне!

Бојл је изгледао изненађен што неко жели толико да ризикује са скупоценом машином, али није ништа рекао. Узео је од Ферлија кључеве и са њим се упутио у хангар где се налазила „сесна" са ознаком НЦС-956.

Ваш тај апарат био је један од оних које је Бојл загледао свих 8 дана. У пилотској кабини налазили су се уобичајени инструменти, али и уређаји које приватни авиони, осим ако не припадају милионерима, немају. Захваљујући њима, пилоту је било довољно само да погледа таблу и да у сваком тренутку зна тачно где се налази.

Бојл је упалио мотор, истерао „сесну" из хангара и са скраћене писте узлетео скоро вертикално. На висини од 1.500 метара исправио је авион, направио осмицу, затим још једну и суновратио се према земљи. На 300 метара од тла исправио је машину и вратио на висину где је извео још низ фигура.

Изнад самог аеродрома обрушио је „сесну" према крошњама дрвећа тако да је изгледало као да ће се суновратити на земљу и очешао највише гране надајући се да се нека задржала на стајном трапу. Затим је атерирао.

Господин Ферли му је исплатио 75 долара и мада му ништа није рекао Бојл је знао да ће га поново потражити. Био је сигуран да се налази на најбољем путу да најзад оствари свој план. Јер, тридесетогодишњи Дик Бојл из Толеда у држави Охајо био је плаћени ловац на кријумчаре!

Граница између Сједињених Америчких Држава и Мексика представља рај за велике шверцерске организације које располажу читавим ваздушним флотама против којих су царинске власти немоћне. Савремено кријумчарење одвија се веома једноставно и крајње ефикасно.

ВАЖНИ СУ ДОКАЗИ

Ако је потребно прокријумчарити из Мексика у САД мали терет, на пример пакетић дијаманата, пилот има само да прелети границу, баци пакет на договорено место где чекају други чланови организације и врати се у Мексико без слетања. Ако је товар већи, рецимо сандуци са боцама алкохолног пића, пилот би слетео, предао га и који минут касније поново био у ваздуху на путу за Мексико.

На овај начин у САД се свакодневно уносе без плаћања царине и разних пореза огромне количине свакакве робе. Она се затим продаје по нешто нижој цени од исте робе увезене нормалним путем и доноси басносновне приходе кријумчарима.

Једна шверцерска банда нарочито је задавала главобоље царинској служби. Она је кријумчарила робу у вредности од више милиона долара, а била је тако добро организована да нико није могао да јој уђе у траг. Дик Бојл је тражио по Мексику баш ту банду.

Бојл није радио ни у царини, ни у полицији, ни код пореских власти. Био је слободан ловац на кријумчаре и његовим услугама користиле су се ове службе. Његов задатак био је да открије банду, прибави против ње доказе довољне за извођење пред суд и пронађе шверцовану робу. Од те робе припадао му је проценат од 25 одсто, па му је увек ишло у рачун да се увуче у што богатију банду.

То је био разлог због кога се Бојл заинатио да уђе у траг невидљивој и неухватљивој банди. Његов опробани систем састојао се у прикупљању информација од особља на аеродромима, шанкера у баровима и уопште људи који су за новац били спремни да испричају шта знају и доведу га, мало-помало, до правог места.

Али, овог пута информације једноставно нису „прорадиле" и Бојл месецима није успео да дође ни до најситнијег податка. А онда му је јануара 1973. један ситан шверцер коме је био неопходан новац открио да је начуо како се нешто крупно ради на малом аеродрому код Хермосиља у мексичкој држави Сонори.

Бојл није губио време. Представљајући се као пилот без посла почео је да обилази мале аеродроме по Мексику. На сваком би проводио по неколико дана тако да је прошло више недеља пре но што је стигао у Хермосиљо. Знао је да ће банда ако се увуче у њу, проверити сваки његов корак, па је требало да изгледа како је Хермосиљо само једно од места где га је водио пут у тражењу посла.

ЛУТКА ЗА УСПОМЕНУ

Као што је предвидео, Ферли га је потражио још истог дана. Док је вечерао у јевтином ресторану, келнер му је донео поруку да га чекају на имању Рамона Лос Рејеса, једног од угледних грађана Хермосиља.

На капији хацијенде дао је своје име наоружаном чувару који га је упутио према главној згради. Слуга га је увео у богату дрветом обложену библиотеку. Тамо су били Ферли и Рамон Лос Рејес.

— Ово је момак о коме сам вам говорио — рекао је Ферли Рејесу. — У његове летачке способности лично сам се уверио, а новац му је неопходан и неће правити питање о каквом се послу ради!

Затим је извадио 5 новчаница од по 100 долара и обратио се Бојлу:

— Ово је твоје, ако учиниш оно што ти кажем. Узећеш мали пакет и мојом „сесном" одлетети до места које ћу ти показати на мапи. Тамо ћеш пакет избацити на два кратка и три дугачка светлосна сигнала са земље. Онда ћеш се вратити у Хермосиљо.

Следећег дана у касно поподне Бојл је био код „сесне". У заказано време појавио се и Ферли са пакетом увијеним у мрко платно. Следећи упутства која је добио, Бојл је летео према Западним планинама Сијера Мадре, тамо где планински ланац сече америчко-мексичку границу и добија име Јужне стеновите планине.

Пре уласка у САД Бојл се спустио сасвим ниско, скоро до крошњи дрвећа, да га не открије радар, прешао границу и ушао у

Аризону. Још један сат летео је ниско у правцу севера. На месту где је требало да избаци пакет мало је попео апарат да би имао бољи преглед терена. Узалуд је очекивао светлосне сигнале. Кружио је око 15 минута, а затим се вратио у Хермосиљо необављена посла

— Ако је ово била шала, онда је доста коштала! — рекао је Ферлију који га је чекао на аеродрому.

Ферли је погледао пакет да би видео да ли је отворен, потом га је отворио. У њему се налазила лутка у мексиканској ношњи.

— Узми је за успомену! — рекао је Бојлу. — Кроз који дан имаћу за тебе озбиљан посао!

Два дана касније Бојл је заиста обавио прави посао за банду. Прелетевши исти пут, избацио је пакет нешто даље од претходног места. Затим су уследили други, сви по истом систему, али на различитим местима. Бојл се надао да ће ускоро доспети до главног скровишта банде.

ПОЗИВ УСРЕД НОЋИ

Двадесетог марта 1973. Бојла су позвали на Лос Рејесову хацијенду усред ноћи. Тамо су га чекали Ферли и Лос Рејес.

— Опет идеш на север, један од наших људи жели да те види! — рекао је Ферли. — Овога пута и ја ћу са тобом. Ја ћу пилотирати, а ти само уживај у вожњи.

Сунце се рађало када су узлетели. Бојл је са свог места могао да види земљу, али не и да установи куда иду. Био је убеђен да га воде у главни штаб.

Спустили су се на огромну ливаду где би могао да атерира и много већи авион. Ту их је очекивао џип поред кога су стајала два човека. Један од њих, огромна људина, још издалека пружио је Бојлу руку.

— Зовем се Рид — рекао је. — Желео сам да вас упознам, одавно се дивим вашој летачкој вештини!

Џип их је одвезао до подножја стеновитог брда и тада се догодило оно од чега је Бојлу застао дах — предњи део стене отворио се као у бајци и џип је ушао у велику пећину. Стена се за њим затворила. У ствари, огромна врата била су од дрвета закамуфлираног тако савршено да је личило на камен.

Бојл се нашао у великој просторији осветљеној електриком. Неки невидљиви генератор снабдевао је систем за осветљавање и прочишћавање ваздуха. Уз зидове, од пода до врха, били су поређани дрвени сандуци са називима веома познатих и скупих алкохолних пића из читавог света. На другима су биле налепнице јапанских телевизора, а неки нису имали никакве ознаке али је било јасно да је реч о шверцованој роби. У дну пећине налазио се мали авион.

БИЋЕШ НАШ ГОСТ!

У пећини је било још петоро људи. Бојлу је речено да остане у џипу док су сви остали изишли. Неугодну тишину прекинуо је Ферли:

— Ово су господа која желе да те упознају. Они су чули о људима као што си ти, али им се сада први пут указала прилика да сопственим очима виде царинског шпијуна!

Бојлу ни тада, а ни касније, није било јасно како су сазнали ко је он, али му је на речи „царински шпијун“ срце готово стало. Отворио је уста да их упита шта то треба уопште да значи и одмах их затворио. Знао је да не вреди.

— Сада је најважније да сазнамо шта си испричао властима!

— Ни реч! Чекао сам да откријем скровиште да би ми награда била већа!

— Па, нашао си га. Добро, изиђи! — наредио је Ферли. — Бићеш једно време наш гост, одлуку о твојој судбини донеће неко ко је виши од нас. Упозоравам те да не покушаваш да бежиш — из пећине нема другог излаза, а испред врата смо ми са оружјем!

Тада су сви поседали у џип, врата су се аутоматски отворила да га пропусте и за њим нечујно, вероватно електронски, затворила. Бојл је остао сам. Читав сат је корачао горе-доле не знајући шта да ради. Био је све више уверен да ће га ликвидирати и чудио се што одуговлаче. Одједном, пришао је малом авиону, отворио прилаз мотору, спојио жице и упалио. Хитро је ускочио у кабину, додао гас и отпустио кочнице. Авион је јурнуо, пробио дрвена врата која су се распала, сломио своје десно крило и сулудом брзином наставио — по земљи. Из кабине Бојл је у магновењу видео уплашена лица својих чувара, учинило му се и да чује пуцњаву, али није обраћао пажњу. Желео је само да га авион однесе што даље.

Авион се зауставио после извесног времена усред неке ливаде на којој није било живе душе. Пошто није знао где се налази, Бојл је насумце кренуо молећи бога да га пут не одведе натраг у пећину. Неколико часова касније избио је на железничку пругу. Ту је срео једног ранчера који га је обавестио да се налази у јужној Аризони и одвео га у канцеларију најближег шерифа.

Пећина у стени пронађена је тек недељу дана касније, наравно празна. Полиција је прегледала на десетине сличних стена пре него што је нашла праву. Од кријумчара није било ни трага ни гласа.

Бојл се вратио у Хермосиљо и сазнао да су и Ферли и Лос Рејес изненада нестали. Такође и шеф аеродромске канцеларије. Читава банда као да је испарила са лица земље.

Дик Бојл — то није право име овог младог човека, оно из предострожности није објављено — и даље је плаћени ловац на кријумчаре. Уверен је да је банда само променила место и да ће јој кад-тад ући у траг. Наравно, више неће покушати да се лично у њу увуче већ ће ствар предати царинској полицији.

П. С.

DIK BROWNE ХОГАР СТРАШНИ

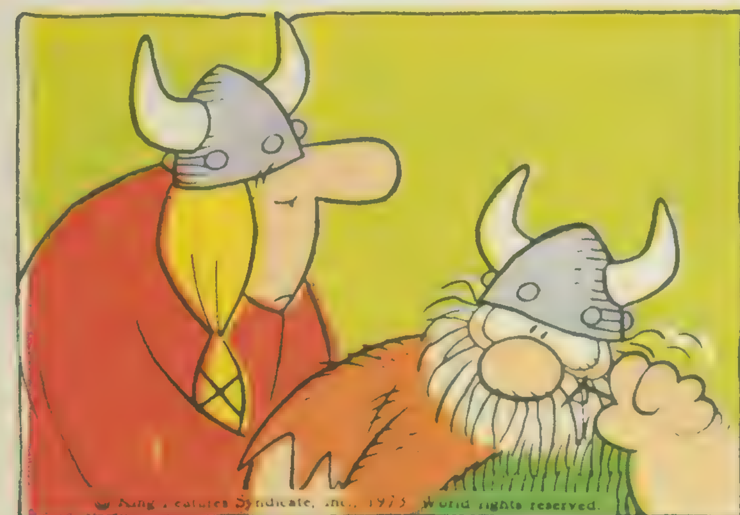
© King Features Syndicate, Inc., 1975 World rights reserved.

ПРЕПАД У САВАНИ

АКО СЕ НАПРАВИ ДА ЈЕ МРТАВ, ЛАВИЦА ЋЕ ГА ОДВУЋИ У НЕКО СКЛОНИШТЕ. МОЖДА ЋЕ МОЋИ ДА ИСКОРИСТИ ЊЕНУ НЕОПРЕЗНОСТ.

На обронку простране јужноафричке саване појавио се усамљен коњаник. Све на њему, од шешира са широким ободом који је био натукао на очи, до високих јахаћих чизама, било је покривено дебелим слојем црвенкасте пустињске прашине, по чему се могло закључити да је дуго јахао и да се данима није ни чистио ни прао. Зауставио је коња и олабавио дизгине, а онда се окренуо да види иде ли за њим његов пас. Тек када је зачуо његово дахтање, човек је задовољно одахнуо.

Био је то познати ловац Џон Волхаутер који је недалеко од долине реке Олифантс имао малу фарму. Пре пет дана кренуо је са тројицом домородаца уз реку у лов на планинске зебре. Ове лепе животиње имале су прекрасну кожу, али су се врло вешто скривале од људи и било их је тешко уловити. Џон и његови помоћници доста су се намучили трагајући за њима, али су ипак успели да убију седам, док им је осма, рањена у стомак, побегла. Због тога су се раздвојили и кренули за њом у потрагу договоривши се претходно где да се састану.

КАО МУЊА

Окружен високом травом простране саване Џон је покушао да се мало одмори у седлу и да ослушне не би ли чуо неки наговештај да су и остала тројица близу. Из мисли га је тргао крик орла рибара који је излетео однекуд са реке која се протезала саваном у дужини од неких четрдесет километара. Очигледно, уплашио се Џонових ловаца, или њихових паса чији се лавеж чуо у даљини.

Умирен близином својих људи, Џон је обо коња и кренуо пут своје фарме. Хтео је да стигне што пре јер је требало рано изјутра натоварити коже на три коња и однети их у град на продају.

Одједном, коњ се, после наглог трзаја зауставио. Џон је инстинктивно потражио десном руком пушку која је висила поред седла. Нешто је поплашило коња, можда змија — помислио је.

Џон је добро познавао нарав свог коња с којим је у правом смислу речи друговао већ четири године. Потапшао га је по гриви и потерао према једном осушеном дрвету у близини. А тада је, одједном, осетио оштре канџе како му се као ножеви заривају у рамена и чуо болно рзање коња који се срушио под њим. Док је и сам падао, угледао је једну лавицу како скаче на његовог пса и ломи му кичму.

Џон је био искусан ловац и знао је да овако само лавице нападају, дрско и муњевито. Тек касније за њима долази мужјак, а онда младунци. Али, овога пута жртва није био он сам. Једна лавица напала је њега, друга је шчепала коња за грло, а трећа је убила пса на лицу места. Док је падао, испала му је пушка, а и шта би с њом кад га је звер шчепала и зарила му канџе у рамена.

Сада се, мислио је Џон са необичном прибраношћу, ништа се више не може учинити. Чекао је да му лавица шапама здроби лобању.

ОСТАЛА ЈЕ КОЖА

И поред ужасних болова од канџи, смрада који је ширила сама животиња и крви која је лила кроз његову кошуљу, Џон се није сасвим предао: напрегао је сву снагу да остане непокретан. Мозак му је грозничаво радио. Покушао је да смисли нешто како да се извуче. Као кроз маглу видео је како друга лавица одвлачи тело његовог пса и сетио се да лавови обично одвлаче своју жртву са места напада како би је на миру комадали и јели. И заиста лавица је подигла главу — то је он осетио по врелом даху који му је пржио лобању — а затим и једну шапу са његовог рамена, док је другом почела да га вуче по трави.

Ускоро је мало застала јер се очигледно уморила од његовог тешког тела. Џон је решио да искористи друго застајање, била је то његова последња шанса. Готово не мичући руком, потражио је за појасом нож са танким, оштрим сечивом. Кад га је лавица по други пут пустила, он је скочио и свом снагом зарио нож у њено тело. А онда је бесомучно ударао све док није осетио да се више не миче.

Тада се онесвестио.

Тројица ловаца ће вероватно целог живота памтити призор који су угледали тог августовског дана у близини реке Олифантс.

Пошто су Џона угледали на ивици саване, кренули су његовим правцем с намером да га стигну. Запрепастили су се кад су недалеко од сувог дрвета угледали Џоновог коња чије се тело још трзало. Одмах су схватили да се догодила страшна несрећа и дали се у потрагу за Џоном. Било им је јасно да су њихови гласови и лајање паса отерали лавове али је требало што пре утврдити да ли је Џон још жив.

Кад су га угледали крвавог како лежи поред мртве лавице, одмах су покушали да га освесте. Био је изгубио доста крви али срце му је радило. Брзо су га ставили на коња и пожурили до најближег лекара.

Исте вечери, пошто су Џона предали лекару, ловци су се вратили на место несреће. Птице грабљивице и шакали већ су били разнели остатке коња и пса. Али, лавицу која је напала Џона нису дирали и она је лежала на истом месту као да спава. Ловци су јој одрали кожу, покупили седло, амове и оружје и однели на фарму.

Џон се ускоро опоравио и сем ожиљака на леђима и темену других последица није имао. А кожа лавице која га је напала и данас се налази у националном парку Кригер.

С. М.

— Змија! помислио је Џон кад је коњ стао као укопан. Али, већ следећег тренутка оштре канџе [illegible] су му се [illegible].

БИМ и БУМ
JOE MUSIAL
КАПЕТАНЕ! ЗНАШ ДА ЈЕ ПУШЕЊЕ ШТЕТНО! ОБЕЋ'О СИ МИ ДА ВИШЕ НЕЋЕШ...
ОПЕТ ОБЕЋАВАМ... СЕДАМ ДАНА НЕЋУ НИ ЗАПАЛИТИ!
БУ!

ХА! ДЕБЕЉКО ОПЕТ ПУШИ! А МАМИ ЈЕ СВЕЧАНО ОБЕЋ'О ДА НЕЋЕ!
ЈЕ Л' ТАКО?!
УТА-ТА!

ХИЈЕНЕ! ГЛЕДАЈТЕ СВОЈА ПОСЛА!
ЈАО!
ВРАТИЋЕМО МИ ОВО!

ЕВО ТЕГЛЕ ОД КРАСТАВАЦА! ИДЕЈА ДА ЦИГАРЕ ЗАМОЧИМ У ЛЕПАК ВИШЕ ЈЕ НЕГО СТРАШНА!
СРЕЋОМ, ЗНАМО ГДЕ ИХ ОБИЧНО КРИЈЕ!
ЦИГАРЕ
ЛЕПАК

'ОЋЕ ЛИ ИЛИ НЕЋЕ?
БЕЗ БРИГЕ! ЗАР ОН ДА ОДОЛИ ЦИГАРАМА?

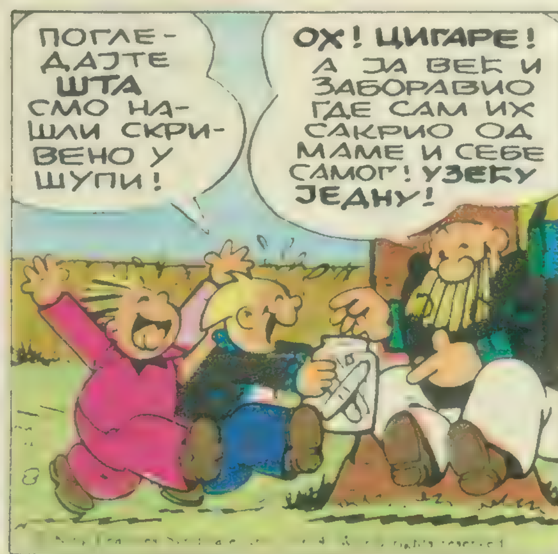
ПОГЛЕДАЈТЕ ШТА СМО НАШЛИ СКРИВЕНО У ШУПИ!
ОХ! ЦИГАРЕ! А ЈА ВЕЋ И ЗАБОРАВИО ГДЕ САМ ИХ САКРИО ОД МАМЕ И СЕБЕ САМОГ! УЗЕЋУ ЈЕДНУ!

ПРОКЛЕТНИЦИ! ЗАЛЕПИО САМ СЕ! ОСВЕТИЋУ СЕ ЈА ВАМА!
МАМА! УПОМОЋ!
1196/16

КРАК!
ЗАР СЕ ТАКО ДРЖИ ОБЕЋАЊЕ?!
MUSIAL

СРЕЋКО

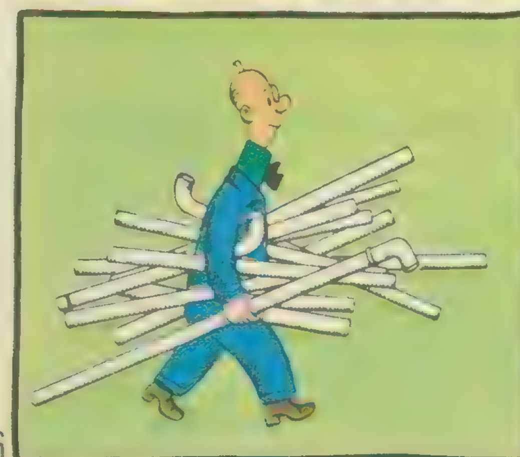

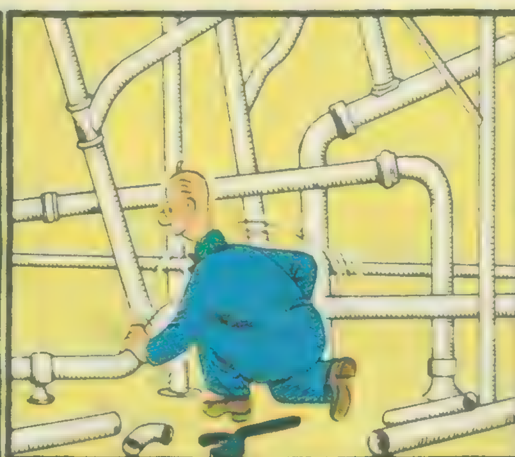

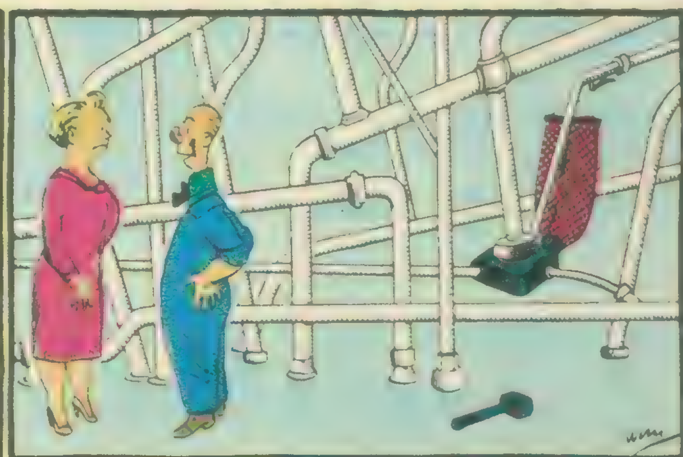

ФЛАШ ГОРДОН: ГРОФ ОД ФРИГИЈЕ

ВЕЛИЧАНСТВО, НА КОСМОФОНУ ЈЕ ИМПЕРАТОР МИНГ!
МИНГ? ШТА ХОЋЕ?

САДА КАД ЈЕ ФЛАШ ГОРДОН МРТАВ, МОГУ ДА СЕ БАВИМ ПРИЈАТНИЈИМ СТВАРИМА! ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ ДОЋИ ЋУ ДА ВИДИМ СВОГ УНУКА!
У РЕДУ! НЕ БИ БИЛО УЧТИВО ДА ВАС ОДБИЈЕМ!

ДЕЈЛ И ЈА ОДЛАЗИМО ОДМАХ, БАРИНЕ!
НИ ГОВОРА! МОЈА ПАЛАТА ЈЕ ВЕЛИКА! СКЛОНИЋЕТЕ СЕ НЕГДЕ!
МОЈ ОТАЦ НЕЋЕ САЗНАТИ ДА СТЕ ОВДЕ!

У ОВОМ КРИЛУ ЗГРАДЕ БИЋЕТЕ СИГУРНИ! ЗАЗИДАЛИ СМО СВЕ УЛАЗЕ СЕМ ЈЕДНОГ!
МИНГ ОВДЕ! ПРОСТО НЕВЕРОВАТНО!
ШТЕТА ШТО ДОЛАЗИ КАО ГОСТ! ВОЛЕО БИХ ДА СЕ СРЕТНЕМО С МАЧЕМ У РУЦИ!

У ПРАТЊИ БАРИНОВИХ ГАРДИСТА, ИМПЕРАТОР МИНГ СТИЖЕ У ПОСЕТУ АРБОРИЈИ...

ВИДИМ, БАРИНЕ, ДА СИ ПРЕКРШИО МОЈ ЗАКОН И ПУСТИО КОСУ!
ТО ШТО СТЕ ВИ ЋЕЛАВИ НИЈЕ РАЗЛОГ ДА СВИ МИ БРИЈЕМО ГЛАВЕ!
ЖЕЛИМ, ОЧЕ, ДА МОЈ МУЖ ИЗГЛЕДА ЛЕПШЕ!

ОЧЕ, ОТКУД ТА ИЗНЕНАДНА ОДЛУКА ДА ВИДИШ МОГ СИНА?
ХМ... ВРЛО ЈЕ НАПРЕДАН!

РЕШИО САМ ДА ВАМ ОДУЗМЕМ МАЛИШАНА И ДА ГА ПОВЕРИМ БРИЗИ СВОЈИХ ГЕНЕРАЛА, ДА БИ МЕ ЗАМЕНИО НА ПРЕСТОЛУ!
НЕ! НЕ! НИКАД! ТИ СИ ЗАИСТА СВИРЕП!

НЕЋУ ДОПУСТИТИ ДА ГА ТИ И ТВОЈИ НАУЧНИЦИ ПРЕТВОРИТЕ У МАШИНУ БЕЗ СРЦА!
ДЕЧАК МОРА ДА СЕ СПРЕМА ЗА БУДУЋИ ПОЗИВ! ВИ БИСТЕ ОД ЊЕГА НАЧИНИЛИ СЛАБИЋА!

НАШЕГ СИНА ЋЕМО ВАСПИТАВАТИ ДА ПОШТУЈЕ СЛОБОДУ И ПРАВДУ, ЗА ШТА СЕ БОРИО И ФЛАШ ГОРДОН!
ЗБОГ ТАКВИХ ИДЕЈА ЈЕ И ИЗГУБИО ЖИВОТ! РАЗМИСЛИ ДОБРО, БАРИНЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ ЈЕДАН ОД МИНГОВИХ ДВОРАНА УВУКАО СЕ У ТАЈНЕ ПРОСТОРИЈЕ...
ОХО, БАРИН УМЕ ДА БИРА ПОСЛУГУ! ХАЈДЕ, ЈЕДАН ПОЉУБАЦ!
КАКО СЕ УСУЂУЈЕТЕ?

ГОРДОНОВА ПЕСНИЦА ОБОРИЛА ЈЕ БЕЗОБЗИРНОГ ДОНЖУАНА...

КРАЉУ БАРИНЕ, НЕКО МЕ ЈЕ УДАРИО У ОДАЈАМА ЗА ПОСЛУГУ! ЗАХТЕВАМ ДА СЕ КАЗНИ!
ТАКО ВАМ И ТРЕБА! ШТА СТЕ ТРАЖИЛИ ТАМО?

ДОСТА ЈЕ! ОВДЕ ВРЕЂАЈУ МЕНЕ И МОЈЕ ЉУДЕ! ОДЛАЗИМ! ДАЈ МИ ПРАТЊУ ДО ГРАНИЦЕ!
СА ЗАДОВОЉСТВОМ!

РАЗБЕСНЕЛИ МИНГ НАПУСТИО ЈЕ АРБОРИЈУ. ПРИНЦ РОНАЛ ГА ЈЕ ОТПРАТИО ДО КРАЈА АЛТИСТРАДЕ...

РОНАЛ СЕ ВРАТИО У ПАЛАТУ...
БОЈИМ СЕ ДА ОВО ЗНАЧИ РАТ!
НЕ, РОНАЛЕ! МАДА ЈЕ МИНГ БЕЗ СРЦА, НЕ ВЕРУЈЕМ ДА БИ СВОГ УНУКА ИЗЛОЖИО ОПАСНОСТИ!

АУРА, НИСАМ ВИДЕЛА ЛЕПШЕ ДЕТЕ ОД ТВОГ АЛАНА!
КАКО ДА ЈОЈ САОПШТИМ...

ДОК У ДВОРИШТУ ПАЛАТЕ ПРИПРЕМАЈУ БАРИНОВЕ ВАЗДУШНЕ САНКЕ ЗА ОБИЛАЗАК ГРАНИЦЕ...
ОХ, ФЛАШЕ, ТАКО САМ ТУЖНА!

КАД ЈЕ ГОРДОН ОТПУТОВАО, ДУРА ЈЕ ПАЖЉИВО ПОГЛЕДАЛА ПРИНЦА РОНАЛА...
РОНАЛЕ, ТИ СИ ЗАЉУБЉЕН У ДЕЈЛ!

СИГУРАН САМ ДА ЋЕ КАПЕТАН СОЛАС ПОХВАТАТИ СВЕ МИНГОВЕ ШПИЈУНЕ!
МИНГ БИ МОГАО ПОКУШАТИ ДА ОТМЕ МОГ СИНА!

МИСЛИМ ДА МИНГ НЕЋЕ ДИЋИ РУКЕ ОД МАЛОГ АЛАНА!
НЕЋЕМО ДОПУСТИТИ ШПИЈУНИМА ДА ПРЕЂУ НАШУ ГРАНИЦУ!

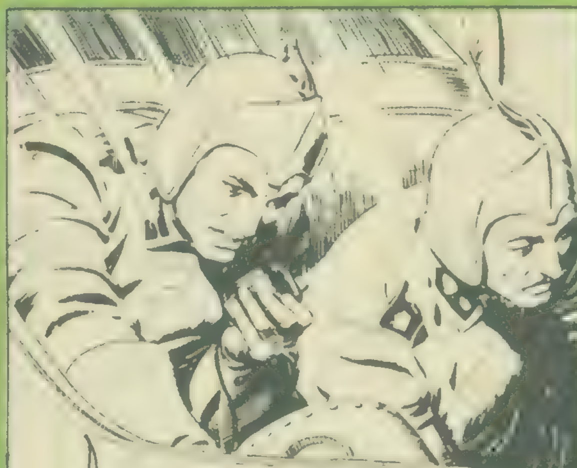
S.O.S. ...ПАДАМО... ИЗГУБИЛИ СМО КОНТРОЛУ... МОТОР ЈЕ У КВАРУ...
ИЗНЕНАДА, ВАЗДУШНЕ САНКЕ СУ ПОЧЕЛЕ ДА ПОНИРУ...

ЛЕТЕЛИЦА СЕ СРУШИЛА НА СТОЛЕТНО ДРВЕЋЕ...

У БАРИНОВОЈ ПАЛАТИ...
ЊЕГОВО ВЕЛИЧАНСТВО И ФЛАШ ГОРДОН ПАЛИ СУ У ШУМУ!
ОХ, РОНАЛЕ, ОДВЕДИТЕ МЕ ТАМО!
ОДМАХ ИДИТЕ ДА ИХ ТРАЖИТЕ, КАПЕТАНЕ СОЛАС!

ДОК КАПЕТАН СОЛАС И ЊЕГОВИ ЉУДИ КРЧЕ ПУТ КРОЗ ЏУНГЛУ...

МОРАМО ЗАРОБИТИ ОФИЦИРА!
... ШПИЈУНИ КОЈЕ ЈЕ ОСТАВИО МИНГ ИДУ ЗА ЊИМА.

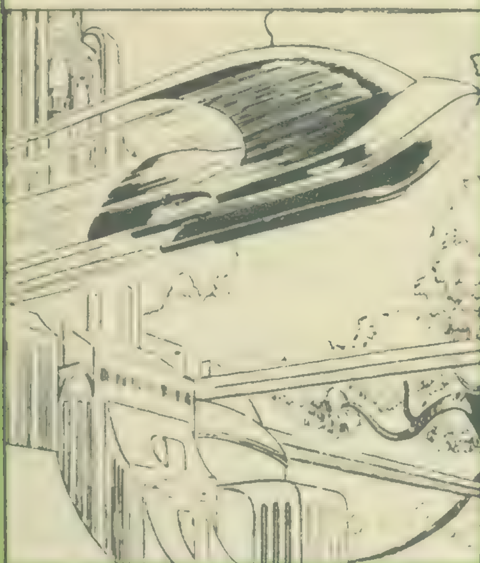

СА ЗЕБЊОМ У СРЦУ, ДЕЈЛ, АУРА И РОНАЛ КРЕЋУ У ТРАГАЊЕ ЗА ГОРДОНОМ И БАРИНОМ...

ОПЕЧЕН, ОШАМУЋЕН, ГОРДОН ИЗЛАЗИ ИЗ ВАЗДУШНИХ САНКИ, НОСЕЋИ ПРЕКО РАМЕНА ОНЕСВЕШЋЕНОГ БАРИНА...

ТЕК ШТО СЕ УДАЉИО, ОЛУПИНА ЈЕ ОДЛЕТЕЛА У ВАЗДУХ УЗ ЗАГЛУШУЈУЋУ ЕКСПЛОЗИЈУ...

ДОК ПОКУШАВА ДА ОСВЕСТИ БАРИНА, ФЛАШ ЧУЈЕ РЕЖАЊЕ. ОКРЕНУО СЕ И УГЛЕДАО СТРАШНОГ ТИГРА КОЈИ ЖИВИ НА ДРВЕЋУ...

ЗА ТО ВРЕМЕ ШПИЈУНИ СУ У ЗАСЕДИ ИЗА КАПЕТАНА СОЛАСА И ЊЕГОВЕ ГРУПЕ. СОЛАС ЈЕ МАЛО ЗАОСТАО...

АХ, АХ, МИНГУ ЋЕ ПОСЛУЖИТИ ОВАЈ ОФИЦИР!
... И ПАО ОНЕСВЕШЋЕН КАО ЖРТВА РАКЕТНИХ ПИШТОЉА НАПАДАЧА.

МИНГОВИ ШПИЈУНИ НЕ ЗНАЈУ ДА СОЛАС ТРАЖИ ФЛАША ГОРДОНА И БАРИНА. РАКЕТНИ БРОД ИХ ЧЕКА НА ЈЕДНОМ ПРОПЛАНКУ...

МИНГ НЕЋЕ НИШТА САЗНАТИ ОД МЕНЕ, МАЈОРЕ ЛИНГАН!
ХМ... МИ ИМАМО МНОГО НАЧИНА ДА НАТЕРАМО ЉУДЕ ДА ГОВОРЕ, КАПЕТАНЕ СОЛАС!

А У ШУМИ, ФЛАШ И БАРИН НАЛАЗЕ СЕ У ВЕЛИКОЈ ОПАСНОСТИ...
ЗВЕР ЈЕ ПАЛА НА ГОРДОНОВ МАЧ И САВИЛА ГА...

ПРЕ НЕГО ШТО ЈЕ РАЊЕНИ ТИГАР УСПЕО ДА ПОНОВО КРЕНЕ У НАПАД...
... ГОРДОН ГА ЈЕ СТЕГАО У ЧЕЛИЧНИ ЗАГРЉАЈ.

БАРИН СЕ ОСВЕСТИО И СА ЗАПРЕПАШЋЕЊЕМ ПОСМАТРА ИСХОД ОВЕ НЕВЕРОВАТНЕ БОРБЕ. ЗВЕР ЈЕ ЛЕЖАЛА МРТВА, СЛОМЉЕНОГ ВРАТА.

А ТАЧНО ИЗНАД ЊИХОВИХ ГЛАВА У ЛЕТЕЛИЦИ...
НИКАКВОГ ТРАГА! МОГЛИ БИ БИТИ СВУДА!
МОРАМО ИХ НАЋИ! МОРАМО!

ГОРДОН И БАРИН СУ ОДЛУЧИЛИ ДА ПРИВУКУ ПАЖЊУ СПАСИЛАЦА...

СТУБ ДИМА СЕ ДИГАО ВИСОКО ИЗНАД ЏИНОВСКОГ ДРВЕЋА...
САМО ДА ОВО НЕ ПРИВУЧЕ МИНГОВЕ ВАЗДУШНЕ БРОДОВЕ...

ПОГЛЕДАЈТЕ, ДЕЈЛ: ДИМ! ДА СЕ СПУСТИМО?
НАРАВНО, РОНАЛЕ! МОРАМО ПОКУШАТИ СВЕ!

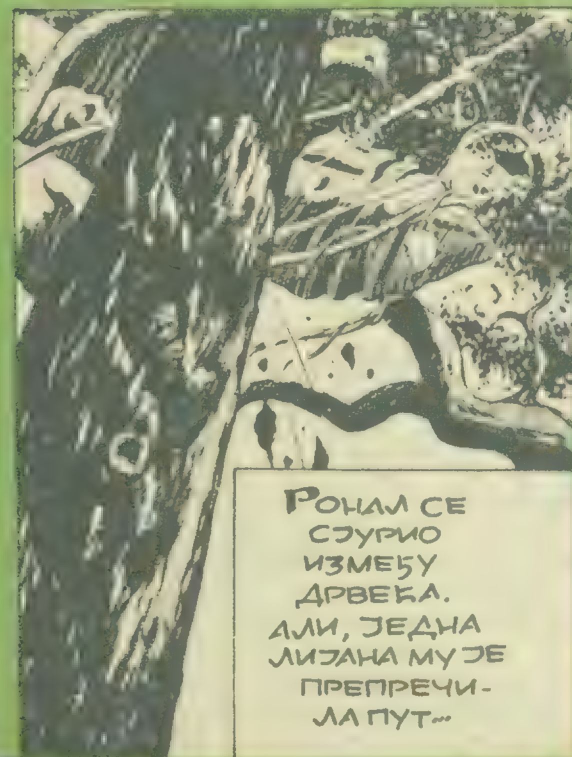
РОНАЛ СЕ СЈУРИО ИЗМЕЂУ ДРВЕЋА. АЛИ, ЈЕДНА ЛИЈАНА МУ ЈЕ ПРЕПРЕЧИЛА ПУТ...

КАКАВ ЈЕ ОНО ТРЕСАК?
ИЗГЛЕДА ДА СЕ СРУШИЛА НЕКА ЛЕТЕЛИЦА!

ОХ, ФЛАШЕ, ЖИВ СИ!
ОВО ЈЕ ЗАИСТА СРЕЋНО РЕШЕЊЕ!

С принцом Роналом на челу, сви крећу према Алтистради...

Џиновски отровни гуштер, у потрази за пленом, бацио се на Ронала...

Пре него што су Флаш и Барин успели да исучу мачеве...

Добар погодак, војниче! Ко је твој командант!?
Капетан Солас, величанство! Тражили смо вас и Флаша Гордона кад га је нека звер одвукла!

Али, Солас је у рукама двоножне звери: императора Минга.
Тражите да посматрам капетана, како бих могао да га подржавам?
Да! Он нас не може видети! Тако ћу се домоћи свог унука!

Кад су Минг и један лекар ушли у ћелију...

Дао сам му три дозе дизинибитина, а још не говори!
Реците имена ваших граничара!
Капетана Соласа испитују помоћу серума истине...

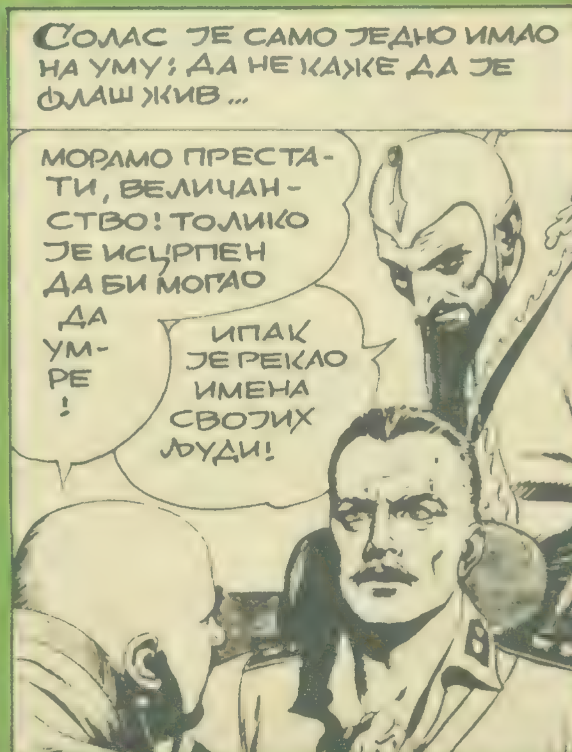
Солас је само једно имао на уму: да не каже да је Флаш жив...
Морамо престати, величанство! Толико је исцрпен да би могао да умре!
Ипак је рекло имена својих људи!

Вешти шминкер „претварао" је мајора Лингана у капетана Соласа...
Још једном те упозоравам: не враћај се без мог унука!

НИСУ НИ СЛУТИЛИ КАКВА ИМ ТРАГЕДИЈА ПРЕТИ...

МАЈОР ЛИНГАН ИМА ЗАДАТАК ДА КИДНАПУЈЕ МАЛОГ АЛАНА...

ИЗ СИГНАЛНОГ ТОРЊА ПОРУЧНИК РОБЕЛ ШАЉЕ ИЗВЕШТАЈ...

ТЕ ВЕЧЕРИ ЛАЖНИ СОЛАС БИО ЈЕ ПОЧАСНИ ГОСТ НА БАНКЕТУ...

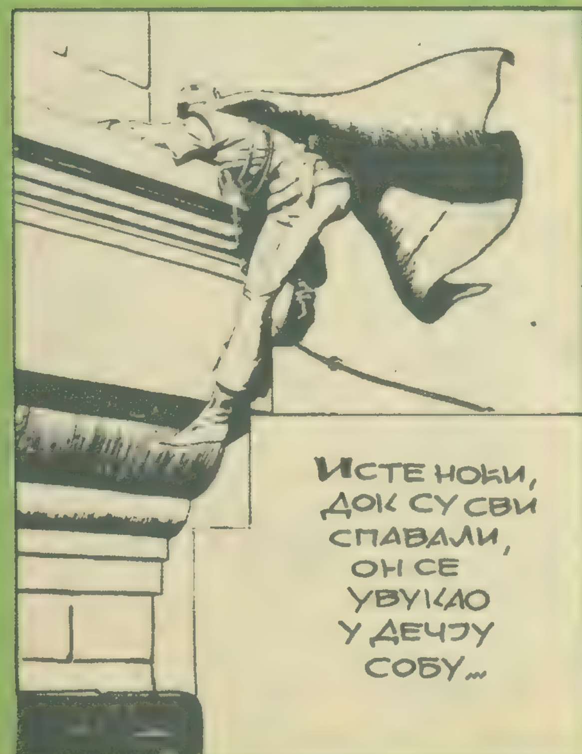

ЧУВШИ КРИК, ФЛАШ ЈЕ ИЗИШАО ТАЧНО НА ВРЕМЕ ДА СЕ БАЦИ НА ШПИЈУНА...

ПРОБУЂЕН БУКОМ, ДОТРЧАО ЈЕ БАРИН И ПОХИТАО У ПОМОЋ СВОМ ПРИЈАТЕЉУ...

АЛИ, УДАРАЦ НАМЕЊЕН ШПИЈУНУ ПОГОДИО ЈЕ ГОРДОНА. МАЈОР ЛИНГАН ЈЕ ТО ИСКОРИСТИО И СКОЧИО КРОЗ ПРОЗОР...

УСПЕО САМ ДА МУ СТРГНЕМ ЕПОЛЕТУ СА УНИФОРМЕ!
ЛАКО ЋЕМО УХВАТИТИ ИЗДАЈНИКА!

ПРИМЕТИВШИ ШТА ЈЕ ИЗГУБИО, ЛИНГАН СЕ УВУКАО У ОФИЦИРСКУ СОБУ И ЗАМЕНИО БЛУЗУ...

ОВА МАСКА У ЏЕПУ И ЕПОЛЕТА КОЈА НЕДОСТАЈЕ ДОКАЗУЈУ ВАШУ КРИВИЦУ, КАПЕТАНЕ ТУРАН!
КУНЕМ СЕ ДА НИСАМ КРИВ, ВЕЛИЧАНСТВО!

НЕ ВЕРУЈЕМ ДА ЈЕ ОН, БАРИНЕ!
У ТОМ ТРЕНУТКУ ДЕЈЛ ЈЕ УШЛА У ХОДНИК ЗАТВОРА...
БАРИНЕ, БРЗО, ПОТРЕБНИ СТЕ АУРИ!

СТАВИЋЕМО КОЛЕВКУ У АУРИНУ СОБУ...
ГОРДОН И БАРИН СМИШЉАЈУ ПЛАН КАКО ДА УХВАТЕ ЧОВЕКА КОЈИ ЖЕЛИ ДА ОТМЕ МАЛОГ АЛАНА...

МИНГОВ ШПИЈУН СЕ УВУКАО У ПОДЗЕМНИ ЗАТВОР, ГДЕ СЕ НАЛАЗИ КАПЕТАН ТУРАН. ПОШТО ЈЕ ОНЕСВЕСТИО ТАМНИЧАРА, УЗЕО МУ ЈЕ КЉУЧЕВЕ...

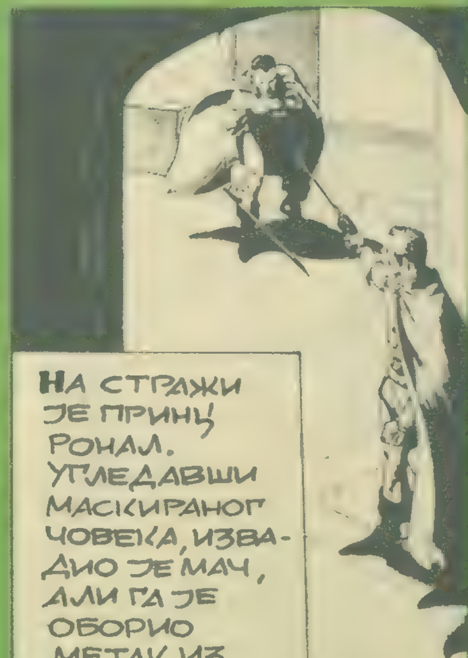
НА СТРАЖИ ЈЕ ПРИНЦ РОНАЛ. УГЛЕДАВШИ МАСКИРАНОГ ЧОВЕКА, ИЗВАДИО ЈЕ МАЧ, АЛИ ГА ЈЕ ОБОРИО МЕТАК ИЗ ПАРАЛИЗУЈУЋЕГ ПИШТОЉА...

Чим је Линган додирнуо колевку она је експлодирала, испуштајући облак сузавца...

Гордон је оставио обе ћелије откључане, у нади да ће се издајник сам одати...

Неколико часова касније лажни Солас се искрао из ћелије...

Али, отварање врата алармирало је аларм-ни уређај у стражарској соби...

Баринови војници су били немоћни пред гасним пиштољем...

Линган крстари палатом палећи завесе и намештај, у нади да ће зауставити потеру...

Али, Гордон је без оклевања улетео у пламен...

...и успео да стигне до спаваћих соба. Нашао је Дејл и Ауру онесвешћене. Дете је било нестало...

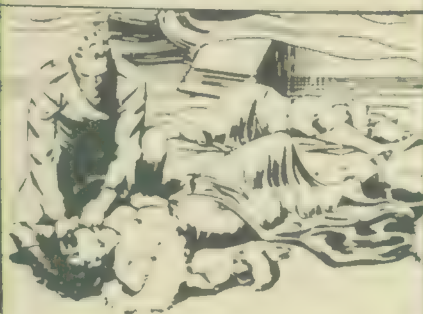
МИНГОВ ШПИЈУН ЗАПАЛИО ЈЕ ПАЛАТУ ДА БИ ЛАКШЕ ПОБЕГАО СА ДЕТЕТОМ...
ФЛАШ ЈЕ НАТОПИО МАРАМИЦЕ ВОДОМ И ВЕЗАО ИХ ПРЕКО ЛИЦА ДУРЕ И ДЕЈЛ...

ЗАТИМ ЈЕ ОНЕСВЕШЋЕНЕ ЖЕНЕ ПРЕБАЦИО ПРЕКО РАМЕНА...

... И ПОНОВО КРЕНУО КРОЗ ПЛАМЕН.

ОНЕСВЕСТИО БИ СЕ ДА НИСУ ПРИМЕТИЛИ ВАТРОГАСЦИ...

ЗА ТО ВРЕМЕ ЛИНГАН, СА ДЕТЕТОМ НА ЛЕЂИМА, СИЛАЗИ НИЗ ЗИДИНЕ...

ЈЕДАН ОФИЦИР ЈЕ ПРИМЕТИО ЛИНГАНА...
ЕНО ОТМИЧАРА! НЕ ПУЦАЈТЕ ДА НЕ ПОВРЕДИТЕ ДЕТЕ!

У БЛИЗИНИ ЈЕ БИО ПАРКИРАН РАКЕТНИ АУТОМОБИЛ. ЛИНГАН ЈЕ КРЕНУО ПРЕМА ЊЕМУ...

УСПЕО ЈЕ ДА СЕДНЕ ЗА ВОЛАН И КРЕНЕ...

ДОК ЈЕ ЛИНГАН С БАРИНОВИМ ДЕТЕТОМ БЕЖАО...
... ДОКТОР ЗАРКОВ И БАРИН ТРУДЕ СЕ ДА ПОВРАТЕ ГОРДОНА ОШАМУЋЕНОГ ДИМОМ.

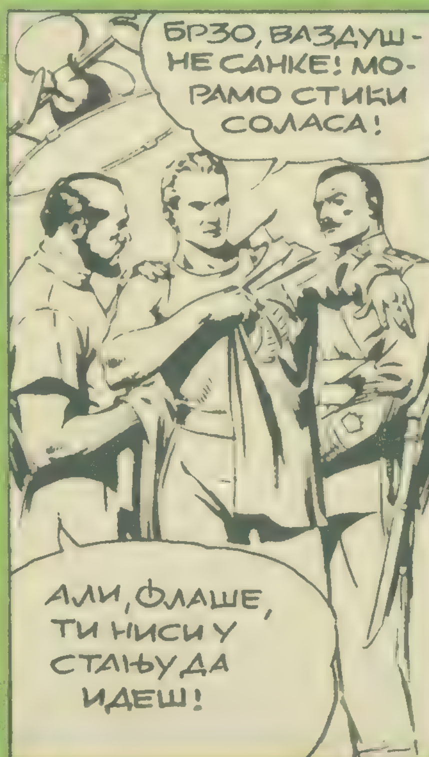
БРЗО, ВАЗДУШНЕ САНКЕ! МОРАМО СТИЋИ СОЛАСА!
АЛИ, ФЛАШЕ, ТИ НИСИ У СТАЊУ ДА ИДЕШ!

МАЛО КАСНИЈЕ, ДОК ВАЗДУШНЕ САНКЕ НАДЛЕЋУ АЛТИСТРАДУ...
ПОГЛЕДАЈ, БАРИНЕ: РАКЕТНА КОЛА! БЕГУНАЦ ЈЕ ОДЛУЧИО ДА СЕ ДРЖИ ДРВЕЋА!

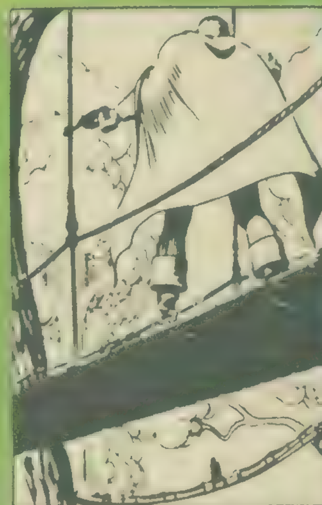
ПРЕЛАЗЕЋИ ПРЕКО ВИСЕЋЕГ МОСТА, ЛИНГАН ЈЕ ВИДЕО КАКО МУ НЕКО ДОЛАЗИ У СУСРЕТ...

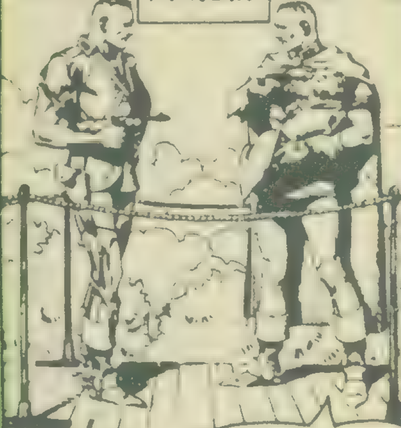
ПРАВИ КАПЕТАН СОЛАС, КОЈИ ЈЕ ПОБЕГАО ИЗ ЗАТВОРА, НАШАО СЕ ЛИЦЕМ У ЛИЦЕ СА СВОЈИМ ДВОЈНИКОМ...
ПРЕДАЈ СЕ, ЛИНГАНЕ!
БАЦИ ПИШТОЉ, СОЛАСЕ, ИЛИ ПУЦАМ!

БАРИНЕ, ЧОВЕК СА ПОЦЕПАНОМ УНИФОРМОМ ЈЕ СВАКАКО ПРАВИ СОЛАС! ОХ, БАЦИО ЈЕ СВОЈ ПИШТОЉ!

АЛИ, ФЛАШЕ, МОГАО БИ ДА ПОГОДИШ ДЕТЕ!
НЕМА ДРУГОГ ИЗБОРА, БАРИНЕ! САМО ДА КАПЕТАН СОЛАС САЧУВА ПРИСЕБНОСТ!

ГОРДОНОВА СТРЕЛА ПОГОДИЛА ЈЕ ЦИЉ... А СОЛАС НИЈЕ ДОПУСТИО ДА ЛИНГАН ПАДНЕ С МОСТА ЗАЈЕДНО С ДЕТЕТОМ...

РАДОСТ ЈЕ ПОНОВО ЗАВЛАДАЛА У ПАЛАТИ КАД ЈЕ ФЛАШ ГОРДОН ПОЛОЖИО ДЕТЕ У МАЈЧИНО НАРУЧЈЕ...

КАПЕТАН СОЛАС ЈЕ ПОВУКАО У СТРАНУ ГОРДОНА...
МИНГ ЗНА ДА СТЕ ЖИВИ! ЈА САМ МУ ТО ОТКРИО ПОД ДЕЈСТВОМ СЕРУМА ИСТИНЕ!
ОНДА ЋЕ НАПАСТИ АРБОРИЈУ ДА БИ МЕНЕ УХВАТИО!

НЕ МОЖЕШ НАС НАПУСТИТИ, ФЛАШЕ! СПРЕМНИ СМО ДА СЕ БОРИМО ЗАЈЕДНО С ТОБОМ!
АЛИ ВИ НИСТЕ ДОВОЉНО НАОРУЖАНИ ДА БИСТЕ СЕ БОРИЛИ С МИНГОМ!

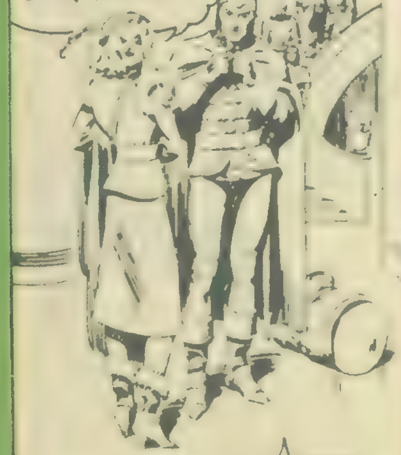
ЛЕПО ЈЕ ШТО ИДЕШ СА ГОРДОНОМ, РОНАЛЕ, АЛИ НЕ ЗАБОРАВИ ДА И ОН ВОЛИ ДЕЈЛ!
ЈАСНО МИ ЈЕ ДА НЕМАМ НАДЕ, АЛИ МОЖДА ИМ МОГУ БИТИ ОД КОРИСТИ!

БАРИНОВА ЛИЧНА РАКЕТА ПРИПРЕМЉЕНА ЈЕ ЗА ПУТ...

ПОСЛЕ ПОЗДРАВА, ЛЕТЕЛИЦА ЈЕ ДИГНУТА НА КАТАПУЛТ...

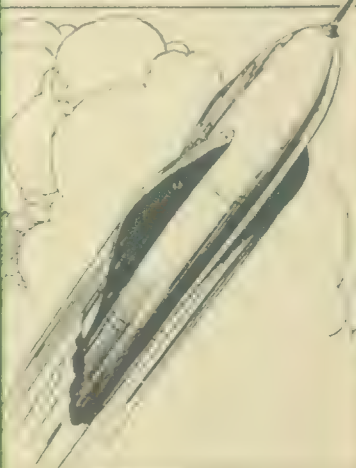
НЕКОЛИКО СЕКУНДИ КАСНИЈЕ ВЕЋ СЕ ВИНУЛА У НЕБО...
...ОДНОСЕЋИ ГОРДОНА, ДЕЈЛ, ЗАРКОВА И РОНАЛА.

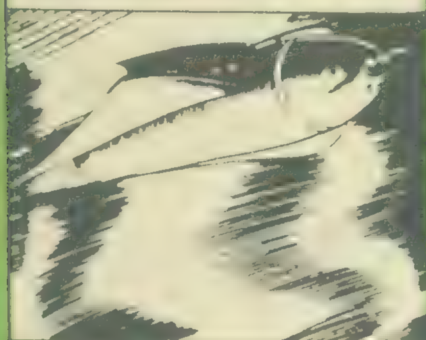
РАКЕТА СЕ УПУТИЛА ПРЕМА НЕИСТРАЖЕНИМ ОБЛАСТИМА ПЛАНЕТЕ МОНГО...
ДАЛЕКЕ СВЕТЛОСТИ СЕВЕРА БАЦАЈУ ОДБЛЕСКЕ КА НЕБУ...

ПРОЛАЗЕЋИ КРОЗ ПОДРУЧЈА УРАГАНА, РАКЕТА СЕ ПРЕКРИВА СВЕ ДЕБЉИМ СЛОЈЕМ ЛЕДА...

НАПОЉУ ЈЕ СТО СТЕПЕНИ ИСПОД НУЛЕ! РАКЕТА НЕ СЛУША КОМАНДЕ!

ЗАРКОВ ЈЕ БАЦИО НЕКОЛИКО ПАТРОНА ГОРИВА У ЦЕВИ РЕТРОРАКЕТА, АЛИ ПОШТО СУ ОНЕ БИЛЕ ЗАПУШЕНЕ ЛЕДОМ, ЕКСПЛОЗИЈА ЈЕ ИЗБИЛА У КАБИНИ...

НИКО НИЈЕ РАЊЕН! ДОБРО ЈЕ! МОРАМО СЕ СПУСТИТИ! ДРЖИТЕ СЕ ЧВРСТО!

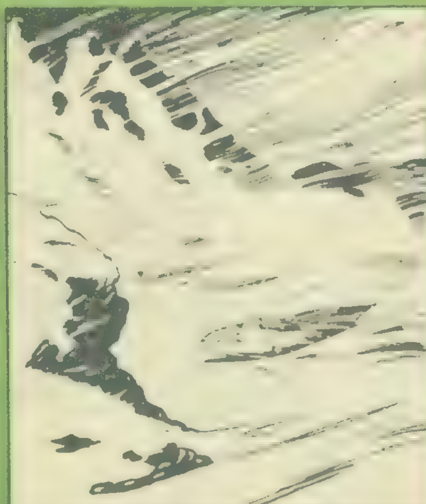
ГОРДОН ЈЕ ВЕШТО АТЕРИРАО. АЛИ, ПРЕД ЊИМ СЕ ОДЈЕДНОМ СТВОРИО ВЕЛИКИ ЛЕДНИК...

СУДАР ЈЕ БИО ЖЕСТОК...

... И ИЗАЗВАО ОБРУШАВАЊЕ СНЕЖНЕ ЛАВИНЕ.

ГОРДОН, ДЕЈЛ, ЗАРКОВ И РОНАЛ САДА СУ ЗАРОБЉЕНИЦИ СНЕЖНЕ ЛАВИНЕ...

БРЗО ОБУЦИТЕ ТОПЛА ОДЕЛА! МОРАМО ИЗИЋИ ПРЕ НЕГО ШТО ЗИДОВИ РАКЕТЕ ПОПУСТЕ!

ПИШТОЉИМА СА ДУБИНСКИМ ЗРАЦИМА ПОЧЕЛИ СУ ДА ПРОБИЈАЈУ ТУНЕЛ КРОЗ СНЕГ...

НАЈЗАД...
ЗАРКОВЕ, ТИ И РОНАЛ ИСКОПАЈТЕ СКЛОНИШТЕ У ЛЕДНИКУ ДОК ЈА НАЂЕМ НЕШТО ЗА ЈЕЛО!

ВЕЋ ВИШЕ ОД САТА ГОРДОН ПРАТИ ТРАГ СНЕЖНОГ МЕДВЕДА...

...АЛИ, ЈЕДНО ДРУГО ИЗГЛАДНЕЛО БИЋЕ ПРАТИ ГОРДОНА.

СТИГАВШИ МЕДВЕДА, ГОРДОН ЈЕ ПАЖЉИВО НАНИШАНИО...

ВЕЛИКИ СНЕЖНИ ЗМАЈ, БРЗО СЕ ПРИБЛИЖАВА ФЛАШУ...

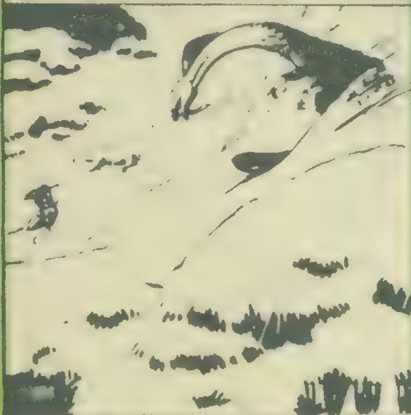
У СНЕЖНОЈ ПУСТОШИ СЕВЕРА ГОРДОН СЕ НАШАО У ОЗБИЉНОЈ ОПАСНОСТИ...
КАД ЈЕ ПРИМЕТИО ЧУДОВИШТЕ, ОТВОРИО ЈЕ ВАТРУ...

...АЛИ НИЈЕ МОГАО ИЗБЕЋИ ЊЕГОВО ОГРОМНО ТЕЛО КОЈЕ СЕ СРУШИЛО НА ЊЕГА.

ГОРДОН ЈЕ УСПЕО ДА СЕ ИЗВУЧЕ ИСПОД НЕПОКРЕТНЕ ТЕЛЕСИНЕ...

ЗАТИМ ЈЕ ОДСЕКАО ШИРОКИ РЕП И ЗАКАЧИО ЗА ЊЕГА ДВА КОНОПЦА...

НАТОВАРИВШИ МЕДВЕДА, КРЕНУО ЈЕ ПРЕМА ПРИЈАТЕЉИМА...

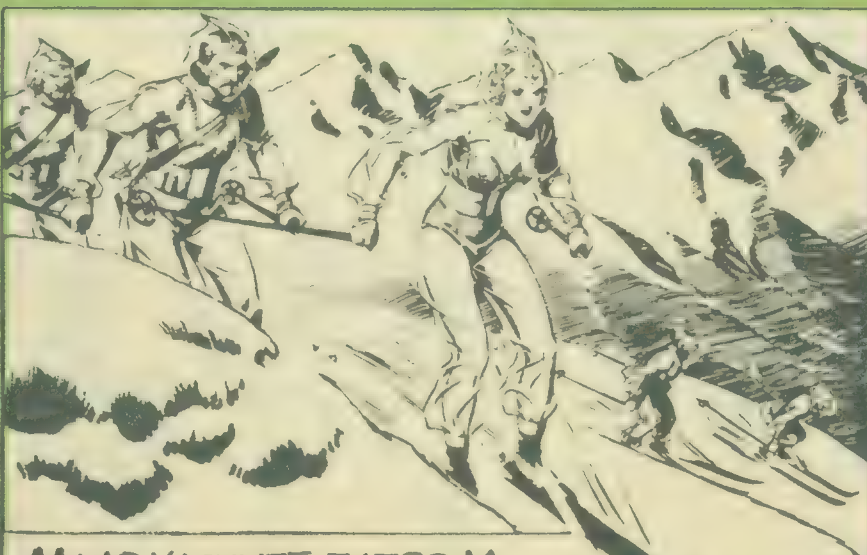
МАЛО КАСНИЈЕ, ПАТРОЛА КОЈУ ЈЕ ПРЕДВОДИЛА ИЗВАНРЕДНО ЛЕПА ЖЕНА КРЕНУЛА ЈЕ ЗА ГОРДОНОМ. ЊИХОВА СНАЖНА ТЕЛА БИЛА СУ ЗАШТИЋЕНА ОД ХЛАДНОЋЕ ЛАКИМ ПРОВИДНИМ ОДЕЛИМА...

ОШТАР УЗВИК ПРОЛОМИО ЈЕ ТИШИНУ. ГОРДОН И ЊЕГОВИ ПРИЈАТЕЉИ ОТПУЗИЛИ СУ ДО УЛАЗА У СКЛОНИШТЕ...

АЛИ, АТЛЕТСКИ ГРАЂЕНИ ДОШЉАЦИ ДАВАЛИ СУ ИМ ЗНАК ДА ИЗИЂУ...

ИДЕМ ДА РАЗГОВАРАМ С ЊИМА! ВИ ДРЖИТЕ ОТВОРЕНЕ ОЧИ... И СПРЕМНО ОРУЖЈЕ!

ДОШЛИ СМО ОВАМО КАО ПРИЈАТЕЉИ! ЈА САМ ФЛАШ ГОРДОН! А ВИ?
ЈА САМ ФРИЈА, КРАЉИЦА ФРИГИЈЕ! ВИ СТЕ МОЈИ ЗАРОБЉЕНИЦИ!

ТРЕБАЛО ЈЕ ДА СЕ БОРИМО!
НИЈЕ БИЛО ДРУГОГ ИЗЛАЗА, РОНАЛЕ!

УГЛЕДАВШИ ПОВОРКУ, ОГРОМНА ЛЕТЕЋА ЗМИЈА СПРЕМА СЕ ЗА НАПАД...

ГОРДОН ЈЕ КРИКНУО. ПРЕ НО ШТО СУ ФРИЈИНИ ЉУДИ УСПЕЛИ ДА УПЕРЕ СВОЈЕ ПУШКЕ, ОН ЈЕ ИЗВУКАО...

...ПИШТОЉ И ОПАЛИО САМО ЈЕДАН МЕТАК. ИЗГЛЕДАЛО ЈЕ ДА ЈЕ ЗМИЈА ЕКСПЛОДИРАЛА У ВАЗДУХУ.

ХВАЛА! НИСАМ ЗНАЛА ДА СТЕ НАОРУЖАНИ!
ВИДИТЕ, МИ СМО ВАШИ ГОСТИ, НЕ ЗАРОБЉЕНИЦИ!

КРАЉИЦА ЛЕДЕНИХ ПРОСТРАНСТВА ДОПУСТИЛА МУ ЈЕ ДА УПРАВЉА САНКАМА КОЈЕ СУ ВУКЛЕ СНЕЖНЕ ПТИЦЕ...

ГРОФ МАЛО ЈЕ ЦЕПТАО ОД ЉУБОМОРЕ ШТО ЈЕ ГОРДОН ЗАУЗЕО ЊЕГОВО МЕСТО ПОРЕД КРАЉИЦЕ. ДЕЈА ЈЕ ТО ПРИМЕТИЛА...

НАЈЗАД СУ УГЛЕДАЛИ ЛЕДЕНУ ПАЛАТУ КРАЉИЦЕ ФРИЈЕ...

КРАЉИЦА ИМ ПОКАЗУЈЕ ДВОР...

ПАЛАТА ЈЕ НАПРАВЉЕНА ОД ПЛАСТИЧНИХ МАТЕРИЈА!

УСРЕД НОЋИ, ГРОФ МАЛО СЕ УВУКАО У ГОРДОНОВУ СОБУ, НАОРУЖАН ФРИГО-РЕВОЛВЕРОМ, И ИСКЉУЧИО УРЕЂАЈ ЗА ЗАГРЕВАЊЕ...

ЉУБОМОРНИ ГРОФ ЈЕ ЗАТИМ ПУЦАО ГОРДОНУ У ЛИЦЕ...

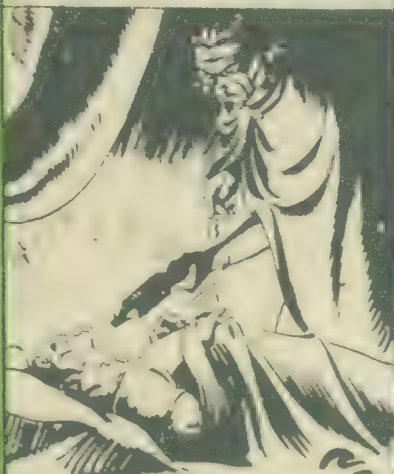

ЗАЧАС ЈЕ СЛОЈ ЛЕДА ПРЕКРИО ГОРДОНОВО ЛИЦЕ...

ЧУВШИ СУМЊИВ ШУМ, ЗАРКОВ ЈЕ УСТАО И ПРИШАО ВРАТИМА ГОРДОНОВЕ СОБЕ...

ОТВОРИО ИХ ЈЕ, АЛИ МУ ЈЕ ГРОФ МАЛО ЗАЛЕДИО ЛЕВО РАМЕ...

ДОК ЗЛОЧИНАЦ БЕЖИ ЗАРКОВ ПРИТИСКА ДУГМЕ ЗА УЗБУНУ...

ЛУДА ОД БОЛА, ДЕЈЛ СЕ СА ОГОРЧЕЊЕМ ОБРАТИЛА КРАЉИЦИ ФРИЈИ...

ВИ СТЕ КРИВИ ЗА ТО, ВЕШТИЦЕ!

А ВИ СТЕ ХИСТЕРИЧНИ!

ЛЕД СЕ ТОПИ, АЛИ ГОРДОН НЕ ДАЈЕ ЗНАКА ЖИВОТА...

ПОТПУНО ЈЕ СЛЕЂЕН!

ПОКУШАЈТЕ СВЕ! ОН НЕ СМЕ ДА УМРЕ!

ГОРДОНА СУ ПОЛОЖИЛИ ИСПОД ЏИНОВСКЕ ЕЛЕКТРОДЕ. ОДЈЕДНОМ, ЗАРКОВ ЈЕ УЗВИКНУО...

ДОСТА! ОН ДИШЕ! ДИШЕ!

НЕВЕРОВАТНА ГОРДОНОВА СНАГА УБРЗАЛА ЈЕ ОЗДРАВЉЕЊЕ...

ЛЕД
ХЛАДНО
ДОК СУ ГОРДОН И ДЕЈЛ ПЛИВАЛИ У БАЗЕНУ, МАЛО ЈЕ ОКРЕНУО ПРЕКИДАЧ И БАЗЕН ПРЕТВОРИО У КЛИЗАЛИШТЕ...

ЛЕД ЈЕ ПОСТАЈАО СВЕ ДЕБЉИ...
... ГОРДОН ПОКУШАВА ДА ПОМОГНЕ ДЕЈЛ.

АЛИ КАД ЈЕ ХТЕО ДА СЕ ВРАТИ НА ПОВРШИНУ...

ЗАПЛИВАО ЈЕ КРОЗ КАНАЛ КОЈИМ ОТИЧЕ ВОДА ИЗ БАЗЕНА.
ТО ЈЕ БИО ЈЕДИНИ ИЗЛАЗ...

С ПЛУЋИМА КОЈА САМО ШТО НИСУ ПУКЛА, ИЗРОНИО ЈЕ У МАШИНСКУ САЛУ...
БРЗО! ДОНЕСИТЕ ТОПЛУ ЋЕБАД!

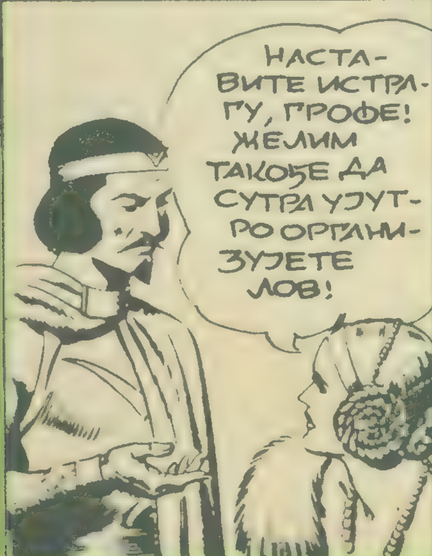
ГРОФ МАЛО ИЗВЕСТИО ЈЕ КРАЉИЦУ ДА НИЈЕ УСПЕО ДА НАЂЕ ЧОВЕКА КОЈИ ЈЕ ПОКУШАО ДА УБИЈЕ ГОРДОНА...
НАСТАВИТЕ ИСТРАГУ, ГРОФЕ! ЖЕЛИМ ТАКОЂЕ ДА СУТРА УЈУТРО ОРГАНИЗУЈЕТЕ ЛОВ!

СЛЕДЕЋЕГ ЈУТРА, ПОШЛИ СУ У ЛОВ НА СНЕЖНО ГОВЕЧЕ...

НАИШЛИ СУ НА ЈЕДНУ ЖИВОТИЊУ И ГОРДОН ЈЕ ОБОРИО ПРЕЦИЗНИМ ПОГОТКОМ...

МИРИС КРВИ ПРИВУКАО ЈЕ ЏИНОВСКОГ ЦРВА...

КРАЉИЦА СЕ САПЛЕЛА И ПАЛА. МАЛО ЈОЈ ЈЕ ПОХИТАО У ПОМОЋ АЛИ ГА ЈЕ ЧУДОВИШТЕ ЗГРАБИЛО...

ГОРДОН ЈЕ ОТВОРИО ВАТРУ НА НЕМАН...

БИО САМ ЉУБОМОРАН НА ВАС И ПОКУШАО САМ ДА ВАС УБИЈЕМ!
ДОКАЗАЛИ СТЕ ДА СТЕ ЧОВЕК, МАЛО! ЗАБОРАВИМО ПРОШЛОСТ!
ДОК СЕ ОГРОМНИ ЦРВ ГРЧИ У АГОНИЈИ...

ЗА ТО ВРЕМЕ БАНДА ЧУПАВИХ ЏИНОВА СПРЕМА СЕ ДА НАПАДНЕ ЛОВЦЕ...

С ДИВЉИМ УРЛИКОМ КРЕНУЛИ СУ НА ЈУРИШ, БАЦАЈУЋИ МРЕЖЕ НА СВОЈЕ ЖРТВЕ...
ДЕЈЛ, ГРОФ МАЛО И РОНАЛ СУ УХВАЋЕНИ. И ГОРДОН, ИАКО РАЗОРУЖАН, БОРИ СЕ КАО ТИГАР...

БОРЕЋИ СЕ, ОН И ЊЕГОВ ПРОТИВНИК УДАЉИЛИ СУ СЕ ОД ОСТАЛИХ...

ГОРДОН ЈЕ НА КРАЈУ ИПАК УСПЕО ДА САВЛАДА ЏИНА...
КУДА СТЕ СЕ УПУТИЛИ? КОЛИКО ВАС ЈЕ?
ИДЕМО У НАШЕ ПЕЋИНЕ, ПРЕКО ПЛАНИНЕ! ИМА НАС ПЕДЕСЕТ!

ПОШТО ЈЕ ЈЕДНОГ ПРЕЖИВЕЛОГ УПУТИЛА У ПАЛАТУ ПО ПОЈАЧАЊЕ...
ГОРДОНЕ, ПОГЛЕДАЈТЕ ТАМО!
18

ПРИБЛИЖИЛИ СУ СЕ И ВИДЕЛИ ДА ЈЕ ТО ГРОФ МАЛО: МРТАВ, ЗАМРЗНУТ, КАО НЕКА СТАТУА...
ИСПОД ЊЕГОВИХ НОГУ БИЛА ЈЕ ПОРУКА: „ВРАТИТЕ СЕ АКО НЕЋЕТЕ ДА ДОЖИВИТЕ ЊЕГОВ КРАЈ!"

ЗА ТО ВРЕМЕ, ЏИНОВИ ВОДЕ ЗАРОБЉЕНИКЕ ПРЕМА СВОМ СКРОВИШТУ...
НА УЛАЗУ У ПЕЋИНЕ...
ЕВО ЈЕДНЕ РОБИЊЕ КОЈА НИЈЕ ХТЕЛА ДА ПОСЛУША БРУКИНА НАРЕЂЕЊА!

ЗАРОБЉЕНИКЕ СУ ОДВЕЛИ БРУКИ, ВОЂИ ЏИНОВА...
С ЊИМ РАДИТЕ ШТА ХОЋЕТЕ, А ДЕВОЈКА ОСТАЈЕ КОД МЕНЕ!

ГОРДОН И ФРИЈА СУ ПРАТИЛИ ЏИНОВЕ СВЕ ДО УЛАЗА У ПЕЋИНУ...

ГОРДОН ЈЕ ПРИМЕТИО ДА ТОПЛОТА ДОЛАЗИ ОД ВУЛКАНСКИХ ИСПАРЕЊА КОЈА ИЗБИЈАЈУ КРОЗ ОТВОРЕ НА ТЛУ...

ФРИЈА И ГОРДОН ПОСМАТРАЈУ ЈЕДНОГ ЏИНА КОЈИ СЕ УПРАВО ВРАТИО ИЗ ЛОВА...

У МЕЂУВРЕМЕНУ, ЗАРОБЉЕНА ДЕЈЛ ЈЕ У БРУКИНИМ РУКАМА. ЊЕНЕ ПОЗИВЕ ЗА ПОМОЋ НИКО НЕ ЧУЈЕ...

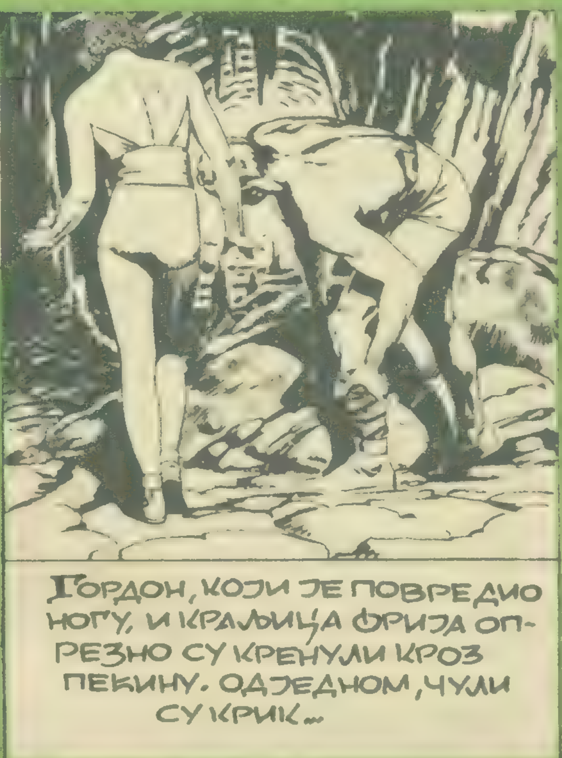
ГОРДОН, КОЈИ ЈЕ ПОВРЕДИО НОГУ, И КРАЉИЦА ФРИЈА ОПРЕЗНО СУ КРЕНУЛИ КРОЗ ПЕЋИНУ. ОДЈЕДНОМ, ЧУЛИ СУ КРИК...

ЗАТИМ ЈОШ ЈЕДАН. ГОРДОНОВИ МИШИЋИ СУ СЕ ЗАТЕГЛИ...
НЕ, ФЛАШЕ! МНОГО ИХ ЈЕ! УБИЋЕ ВАС!

Али, Флаш је препо- знао Дејлин глас и појурио не осврћући се на бол у нози...

Видећи да је ракет- ни пиштољ празан, Гордон га је хит- нуо... и погодио циљ.

Пред Брукиним престолом су га савлада- ли...

За то време, једна робиња је ушла у скро- виште где се сакрила Фрија...
Стој! Ја сам твоја краљи- ца!

Фрија је обу- кла њену хаљину и заузела њено место у ку- хињи...

Успела је да придобије робиње да ставе успав- љујуће средство у супу...

Под пажљивим погледом стражара, једна девојка храни Флаша и Ронала...

У трпезарији, Фрија је претрнула кад је Брука почео да виче...
Носите ове сплачине! Дај- те ми ме- со!

Кад је џинове савла- дао сан, Брука је наслутио истину...
Издаја! Робови на своја ме- ста!

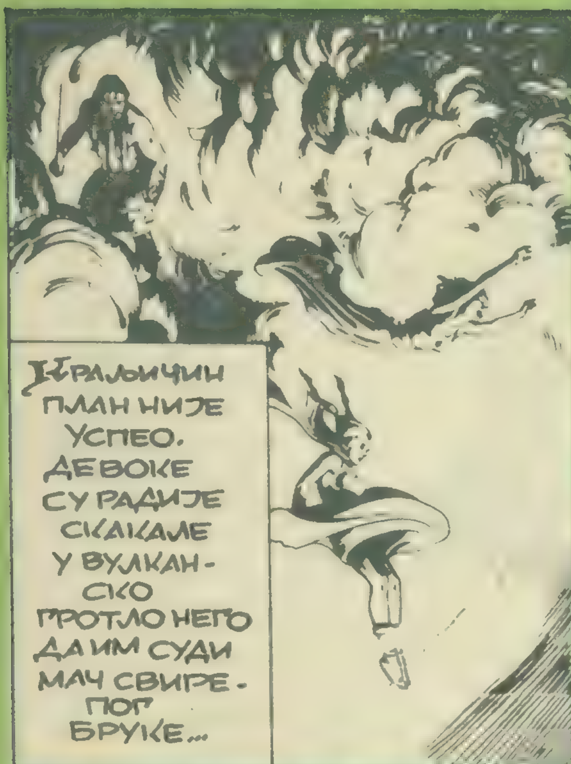
КРАЉИЧИН
ПЛАН НИЈЕ
УСПЕО.
ДЕВОКЕ
СУ РАДИЈЕ
СКАКАЛЕ
У ВУЛКАН-
СКО
ГРОТЛО НЕГО
ДА ИМ СУДИ
МАЧ СВИРЕ-
ПОГ
БРУКЕ...

ДЕЈЛ ТРЧИ У ПЕЋИНУ И
ДРХТАВИМ РУКАМА
ОСЛОБАЂА
ГОРДОНА...

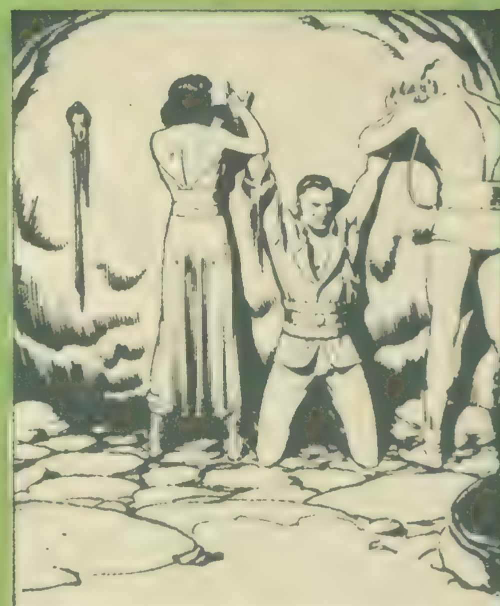
ЗАЈЕДНИЧКИ
УСПЕВАЈУ ДА ОСЛОБО-
ДЕ РОНАЛА...

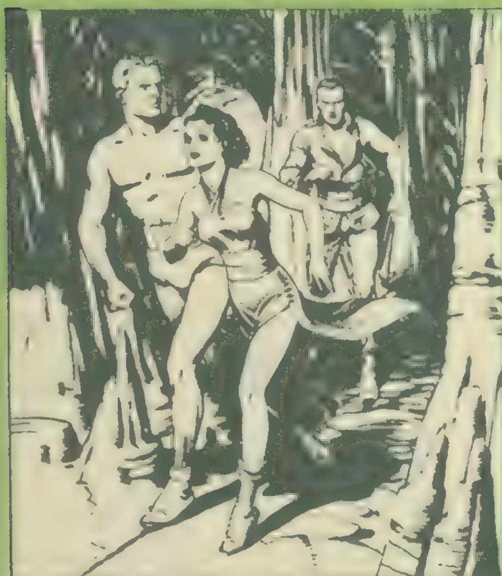
ПОШТО ВИШЕ НИСУ
МОГЛИ ПОМОЋИ
НЕСРЕЋНИМ РОБИЊА-
МА КРЕНУЛИ СУ КА
ИЗЛАЗУ...

РОНАЛ ЈЕ ЗАОСТАО,
САКРИВШИ СЕ ИЗА
ЈЕДНОГ
СТАЛАГМИ-
ТА...

ДА БИ ДАО ВРЕМЕНА
ДЕЈЛ – КОЈУ ВОЛИ
ТАЈНО И БЕЗ НАДЕ –
РОНАЛ СЕ БАЦИО
НА ВОЂУ ЏИНОВА...

АЛИ, ЊЕГОВ ПОКУШАЈ
ДА ЗАДРЖИ БРУКУ НИЈЕ
УСПЕО. ЏИН ГА ЈЕ ТРЕС-
НУО О СТЕНУ...

ГОРДОН И
ДЕЈЛ СУ
СТАЛИ ДА
САЧЕКАЈУ
РОНАЛА...
ДА НИЈЕ ПАО
ГОНИОЦИМА
У РУКЕ?
ВРАТИЋЕМО
СЕ ДА ВИДИ-
МО!

САМО ШТО СУ ЗАШЛИ ЗА
УГАО, УГЛЕДАЛИ СУ
БРУКУ С МАЧЕМ У РУЦИ.
ГОРДОН ЈЕ ДОГРАБИО
КАМЕН...

...И БАЦИО ГА НА ЏИНА. ПОГОЂЕН У ТРБУХ, БРУКА СЕ ПРЕСАМИТИО...

АЛИ, ДРУГИ ЏИНОВИ КОЈИ СУ ОСТАЛИ БУДНИ КРЕНУЛИ СУ ЗА БЕГУНЦИМА...

ДОК ГОРДОН И ДЕЈЛ БЕЖЕ, ИЗНЕНАДА СЕ ПОЈАВЉУЈЕ КРАЉИЦА ФРИЈА НА УЛАЗУ У ТОПЛАНУ...

ВУЛКАНСКА ТОПЛОТА СЕ ОДАВДЕ РАЗВОДИ ЦЕВИМА У ПЕЋИНЕ...

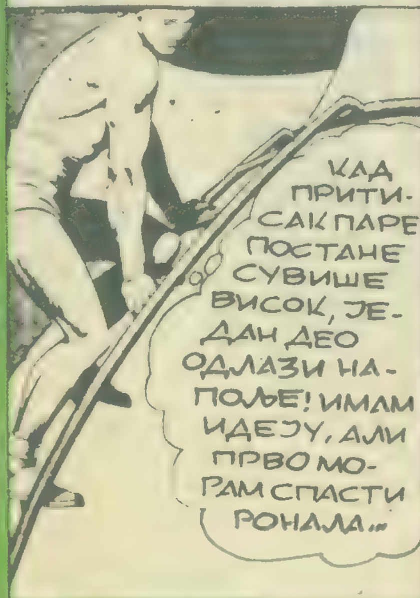
ГОРДОНА ЈЕ КАД ЈЕ ОТВОРИО ЈЕДНА ВРАТАНЦА ОШИНУО МЛАЗ ХЛАДНОГ ВАЗДУХА...
КАД ПРИТИСАК ПАРЕ ПОСТАНЕ СУВИШЕ ВИСОК, ЈЕДАН ДЕО ОДЛАЗИ НАПОЉЕ! ИМАМ ИДЕЈУ, АЛИ ПРВО МОРАМ СПАСТИ РОНАЛА...

УЗЕО ЈЕ ЧЕКИЋ И РАЗБИО ЦЕВ КОЈА ВОДИ ПРЕМА ТАВАНИЦИ...

ПОШТО ЈЕ РЕКАО ФРИЈИ И ДЕЈЛ ШТА ДА ЧИНЕ, КРЕНУО ЈЕ ХОДНИКОМ...

САКРИО СЕ НА ВРЕМЕ КАД ЈЕ НАИШЛА ГРУПА ЏИНОВА С БРУКОМ...

НАШАО ЈЕ РОНАЛА ТАМО ГДЕ ГА ЈЕ БРУКА БАЦИО. ОДЈЕДНОМ, ЗАЧУО ЈЕ НЕКУ БУКУ...

ТО СУ ВРАТА ТОПЛАНЕ ПОПУСТИЛА ПОД УДАРЦИМА ЏИНОВА...

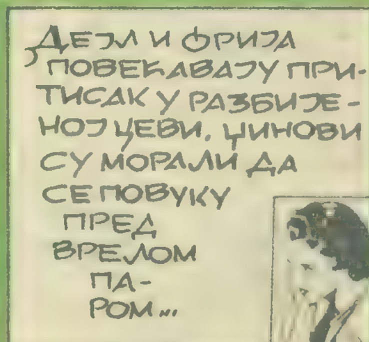
ДЕЈЛ И ФРИЈА ПОВЕЋАВАЈУ ПРИТИСАК У РАЗБИЈЕНОЈ ЦЕВИ. ЏИНОВИ СУ МОРАЛИ ДА СЕ ПОВУКУ ПРЕД ВРЕЛОМ ПАРОМ...

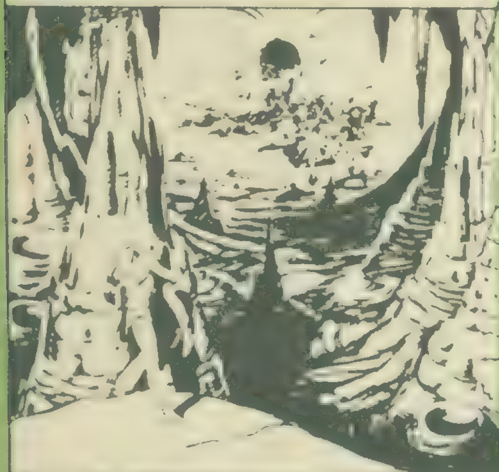
РАЗБЕСНЕЛИ ЏИНОВИ МОРАЛИ СУ ДА СЕ ПОВУКУ...
УПРАВО У ТОМ ТРЕНУТКУ СТИЖЕ ГОРДОН НОСЕЋИ ОНЕСВЕШЋЕНОГ РОНАЛА...

ДОК ДЕЈЛ ЧУВА СТРАЖУ, ГОРДОН И ФРИЈА ПОКУШАВАЈУ ДА ОСВЕСТЕ РАЊЕНИКА...

РОНАЛА, КОЈИ ЈЕ ЈОШ ОШАМУЋЕН, ГОРДОН ВОДИ КА УЛАЗУ У ДИМЊАК...

ДЕЈЛ МОЛИ ГОРДОНА ДА И ОН ПОЂЕ...
ЗА САДА МОРАМ ОСТАТИ ОВДЕ!

ГОРДОН ЈЕ ПОЈАЧАО МЛАЗ ПАРЕ ПРЕМА ХОДНИКУ...

АЛИ, ЛУКАВИ БРУКА, У ТИШИНИ, ВОДИ СВОЈЕ ЉУДЕ КРОЗ ТАЈНИ ПРОЛАЗ...

ДОК ДЕЈЛ, ФРИЈА И РОНАЛ БЕЖЕ, ГОРДОН ИМ ШТИТИ ОДСТУПНИЦУ...
ЏИНОВИ СУ ПРОДРЛИ У ТОПЛАНУ, АЛИ СУ НАИШЛИ НА ГОРДОНА...

ТРОЈЕ БЕГУНАЦА ЈЕ ИЗИШЛО ИЗ ДИМЊАКА НА СНЕГ. ЛАКО ОБУЧЕНИ УБРЗО БИ СЕ СМРЗЛИ...

У ОЧАЈАЊУ, ДЕЈЛ ХОЋЕ ДА СЕ ВРАТИ...
ИДЕМ К ЊЕМУ! АКО ЈЕ ФЛАШ МРТАВ, НЕЋУ ДА ЖИВИМ НИ ЈА!
ДЕЈЛ, ЧЕКАЈТЕ! ЗАР НЕ ВИДИТЕ ДА НАМ ДОЛАЗИ ПОМОЋ?

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП: **ДОЖИВЉАЈИ ЈЕДНОГ НАПОЛЕОНОВОГ ВОЈНИКА**

© King Features Syndicate, Inc., 1972. World rights reserved

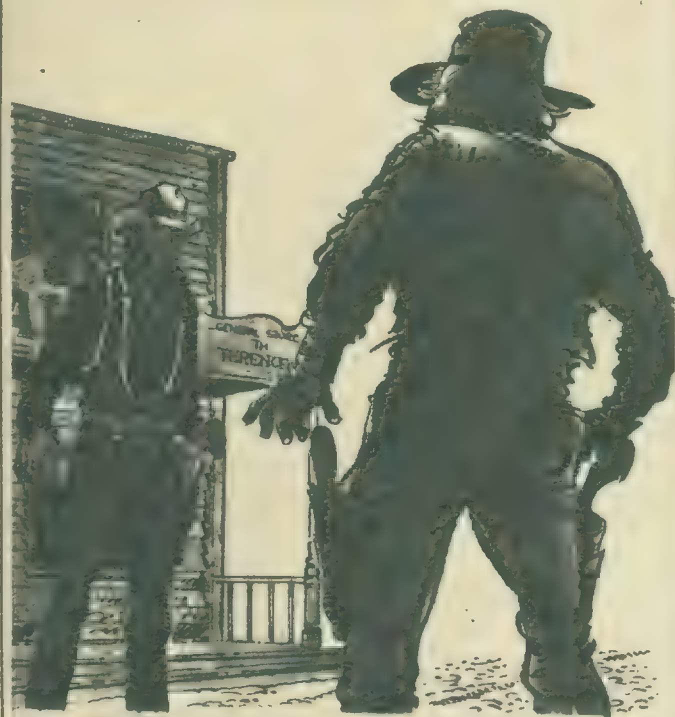

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ...

КО ЈЕ КОЊОКРАДИЦА?

Инспектор Жеди? — У гласу човека који ми се обратио преко телефона осећао се јужњачки акценат. Вероватно је био из Провансе. Човек је наставио: — Један ваш пријатељ из Дубана рекао ми је да у случају било какве невоље слободно могу вама да се обратим. Можете ли следећи викенд да проведете на мом ранчу?

— А с ким говорим? — упитао сам га.

— Извините. Толико сам узбуђен да сам заборавио и да се представим. Ја сам Антоан Кавиљоли и надам се да ћете ми помоћи.

— Добро! Пристајем!

— Доћи ћете возом?

— Да, ноћним...

— У реду! Чекаћу вас на станици.

— Хвала... али како ћу вас познати?

— Не брините! Бићу са коњима!

ЧОВЕК СА ДВА КОЊА

Док сам путовао возом кроз ноћ непрекидно сам се питао шта ли му то значи „бићу на станици са коњима“. И сада, док је воз успоравао улазећи у Дубан, угледао сам на станичном перону човека у каубојском оделу а поред њега два чистокрвна, за стуб привезана коња. Човек је за појасом имао два колта.

— Кладим се да сте ви особа коју чекам! — рече прилазећи ми.

— А ви сте господин Кавиљоли?

— Антоан! Боље да ме тако зовете.

И његова огромна шака стеже моју руку. Упитах га:

— Како сте ме препознали?

— По вашем бледом лицу човека из великог града. Прави бледолики! Ха, Ха! Ха!

Главом му показах на два привезана коња и упитах:

— То су ваши коњи?

— Да! Блек II и Мустанг IV... — Уосталом, време је да кренемо за „Чајена-Сити“!

— „Чајена Сити“? — зачудих се...

— Да, то је моје имање. Заправо, тако се зове мој забавни парк који сам направио по угледу на Дивљи запад. Мањеж, стазе за јахање... Уосталом, да кренемо па ћете и сами видети...

— Да кренемо? — упитах. — Али како?

— На коњима. Није далеко, свега дванаестак километара.

— А како ћу кад ја не знам да јашем.

Он ме зачуђено погледа и рече:

— За вас сам довео Мустанга IV. Миран је, ништа не брините. Не бојте се, њега јашу и деца...

Понос ми је био повређен и одбивши Антоанову помоћ некако сам се успентрао на Мустанга. Уз пут ми је Антоан испричао зашто ме је звао. На његовом имању појавио се крадљивац коња који му је досад, за свега три недеље, украо три расна коња. И то увек ноћу. — Неколико ноћи узастопце чувао сам стражу. али ништа — наставио је. — Због тога верујем да је крадљивац неки од мојих момака са ранча. Ни званична истрага ништа није открила па ми је један од мојих пријатеља, који иначе ради у осигуравајућем заводу, саветовао да вас позовем.

Пут до „Чајена ситија“ брзо смо превалили. Антоан није лагао кад је рекао да је свој ранч уредио по угледу на Дивљи запад. Салун, банка, стаза за родео, па чак и мали затвор...

САТАНА, ПОСЛЕДЊИ ЛЕПОТАН

У салуну се пио виски, играле карте, а туристи су могли да за незнатну суму добију одећу какаву су некад носили становници Дивљег запада. За шанком је стајао крупан човек који је точио пиво. Антоан ме представи као свог пријатеља.

— Сам Грито — представи се он.

Мој домаћин ме затим поведе у забавни парк пун дилижанси. Пред једном је стајао човек висок као Антоан. Он се у парку „борио“ против Индијанаца. Звао се Том Лефевр. На родео-стази туристе је учио јахању Џими Дивал. Разгледање штала Антоан је оставио за сутрадан.

Целог дана забављао сам се као дечак. Вечерао сам са Антоаном и тројицом његових момака. Разговарали смо о свему, сем о крађама. После вечере момци су отишли у своје шаторе — и то је било у стилу Дивљег запада — а ја и Антоан у собе.

Не знам колико је било часова кад сам осетио нечију руку на свом рамену..

— Ја сам. Антоан — шапутао је... — Устаните! Имам предосећање да ћемо вечерас ухватити крадљивца.

Обукао сам се наврат — нанос и пошао за Антоаном у мрак.

— Рзање... — шапутао ми је Антоан. — Учинило ми се да сам чуо рзање... Бојим се да сад није нестао Сатана, мој последњи чистокрвни коњ...

ТРАГ У ПРАШИНИ

И заиста, бокс у штали био је празан. А од шталских врата па све до гвоздене капије видео се у прашини траг коњских потковица... Пребројао сам отиске потковица: било их је четрнаест! Других трагова људских ногу није било.

— Лопови! — кукао је Антоан. — Траг се види само у прашини, одатле је стаза поплочана и трагови се губе...

— Позовите полицију, молим вас. — Ја ћу дотле покушати да видим има ли напољу још неких трагова.

Отишао сам у салун и одатле позвао полицију. Кад сам се вратио, Антоан је лежао без свести на земљи. Кад је дошао себи, испричао ми је:

— Кад сте ви отишли да телефонирате неко ме је напао с леђа. Нисам видео ко. Предлажем вам да позовемо момке и да их ви испитате пре него што стигне полиција.

Сва тројица су одрицала да имају било какве везе са крађом коња.

— Сатану је сам газда хранио и чувао. Никоме није дозвољавао да му се приближи. Уосталом, ни коњ није дозвољавао да му се ико од нас момака приближи. Тако је истрениран. Ја Сатану нисам видео неколико дана — изјавис је Сам.

— Шта то причаш? — побуни се Антоан...

— Тако је, Сам је у праву — додаде Џими. — Уосталом, свима је познато да ви имате дугове. Можда сте измислили крађе да бисте подигли осигурање..

— И ја се слажем с њима двојицом — додао је Том.

Да бих прекинуо свађу позвао сам их да пређемо у салун и тамо сачекамо полицију. Антоан и његови момци наставили су међусобно оптуживање и пред поручником Мишелом. Поручник ме је позвао на страну и рекао:

— Рекао бих да је један од тројице момака крадљивац.

Нисам у то био сасвим убеђен мада такву могућност нисам сасвим одбацивао. Договорио сам се с поручником да сачекамо до сутра, а ја ћу дотле покушати да одгонетнем ко је крадљивац.

Целе ноћи сам се превртао и тек пред зору синула ми је идеја. Крадљивац је оставио лажне или погрешне трагове.

Шта мислите, драги читаоци, ко је украо Сатану и какаву је грешку починио остављајући трагове коњских потковица. Ако сте открили крадљивца, честитамо! А уколико нисте, предлажемо вам да још једном прочитате причу и да пажљиво погледате наш цртеж. Иначе, решење ове загонетке је као и увек на 31. страни.

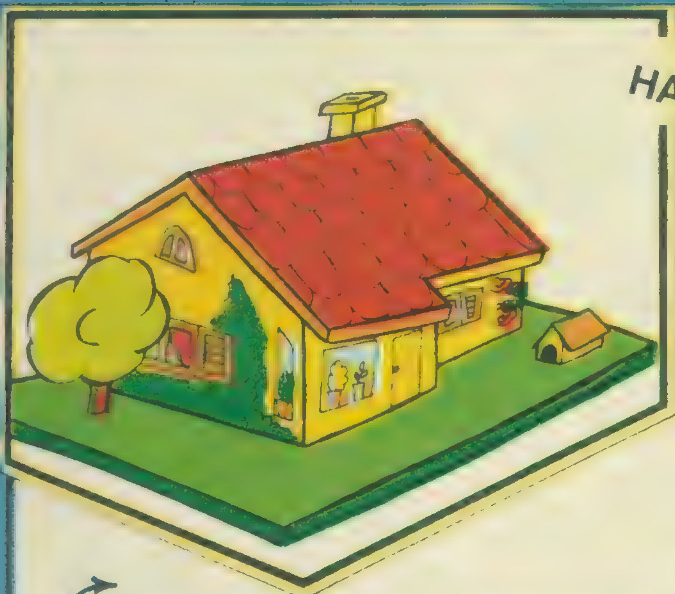

НАПРАВИТЕ САМИ

КУЋИЦА ЗА ЦИЦУ

Поред кухиње и радне собе данас вам за вашу колекцију доносимо и Цицину кућицу. Прави се овако: све делове залепите на чвршћи картон па их обрежите и свуда по испрекиданим линијама пресавијте. Залепите обе половине куће и веранду **(црт. 1)**, пресавијте ивице крова и залепите их наставцима А. Кроз отвор В провуците димњак и залепите делове С са унутрашње стране. Ивице поклопца димњака пресавијте и све склопите као на цртежу 1. Кућицу за пса направите према **цртежу 2.** Постоље за кућицу направите од шперплоче коју сте претходно обојили и на њој нацртали стазе и травњаке. Да се кућица не би померала обавезно је залепите за постоље.

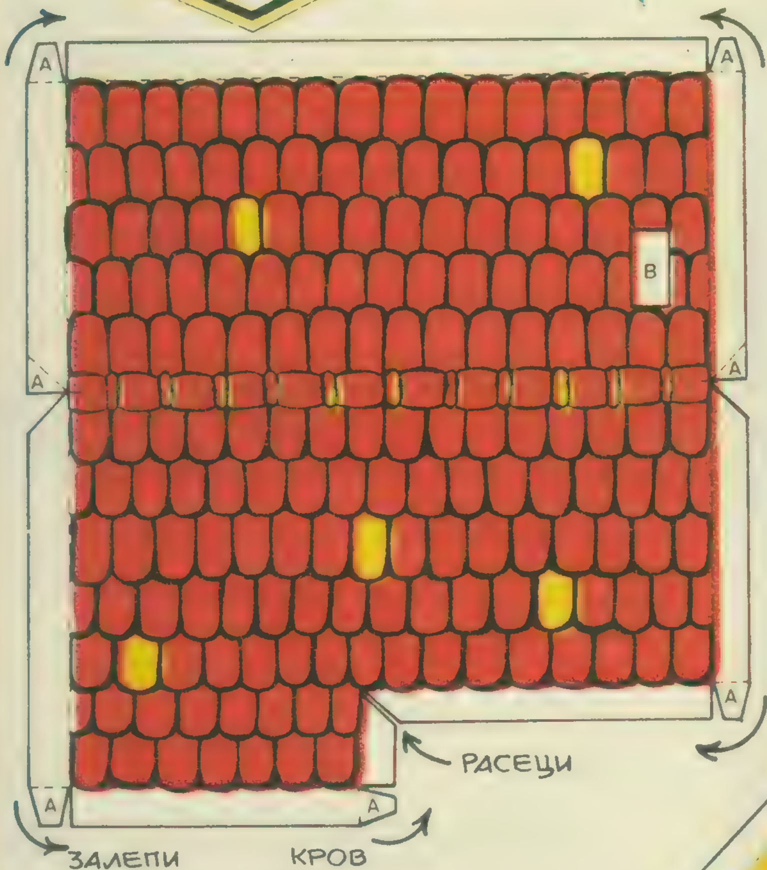

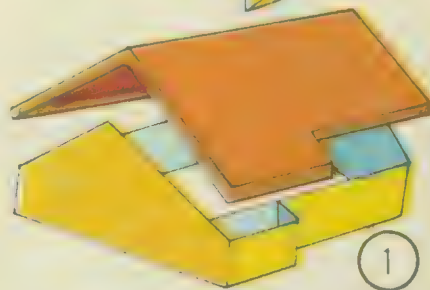

МОНТАЖА КУЋЕ

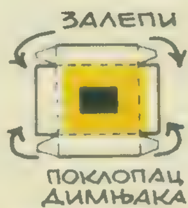

ЗАЛЕПИ

ПОКЛОПАЦ ДИМЊАКА

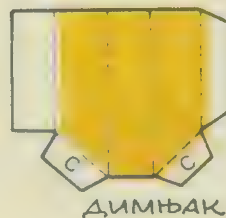

ДИМЊАК

ПОЛОВИНА КУЋЕ

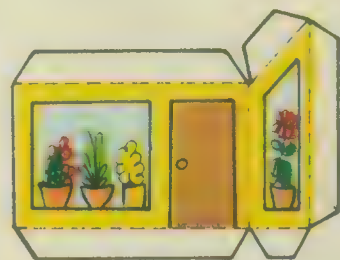

СТАКЛЕНА ВЕРАНДА

ПОЛОВИНА КУЋЕ

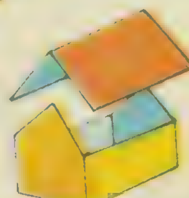

2 МОНТАЖА КУЋИЦЕ ЗА ПСА

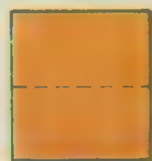

КРОВ КУЋИЦЕ ЗА ПСА

КУЋИЦА ЗА ПСА

НАЈМАСОВНИЈЕ фудбалско такмичење у нашој земљи је Фудбалски куп Југославије а најдражи трофеј у фудбалу — пехар друга Тита. Ово такмичење сваке године окупља готово све наше велике и мале клубове и хиљаде младих фудбалера. Такмичење се завршава финалном утакмицом када изасланик председника Тита предаје најбољем клубу сребрни пехар.
ОВО ТАКМИЧЕЊЕ имало је досад углавном спортски карактер. Међутим, од ове године, то јест од данас, од Дана Републике, Фудбалски куп Југославије постаће свестрана манифестација целе наше омладине и грађана. Жеља је да ова манифестација буде свечана као што је Дан младости који се слави на Титов рођендан, 25. маја.
АКО ЖЕЛИТЕ да проверите своје знање о Фудбалском купу Југославије овај квиз ће вам у томе помоћи. На свако питање дата су три или два одговора од којих је један тачан. Ако сте успели тачно да одговорите, честитамо! А ако нисте, одговори су на 31. страни.

3

Највише пехара (девет) освојио је:
а) „Партизан"
б) „Хајдук"
ц) „Црвена звезда"

4

Ако се утакмица за Куп заврши нерешено онда се:
а) изводе једанаестерци
б) извлачи коцка
ц) изводе корнери

ЗАБАВНИКОВ СПОРТСКИ КВИЗ

ФУДБАЛСКО ТАК

Победнички пехар

1

Велики Титов пехар који се предаје победнику начињен је од:
а) кристала
б) сребра
ц) бронзе

Стјепан Бобек

5

Стјепан Бобек играо је у Купу за:
а) „Партизан"
б) „ОФК Београд"
ц) „Сарајево"

Марко Валок („Партизан")

6

„Партизан" је последњи пут био победник Купа године:
а) 1957.
б) 1947.
ц) 1967.

Рајко Митић прима пехар

2

Рајко Митић примао је пехаре као капитен:
а) „Партизана"
б) „Динама"
ц) „Црвене звезде"

Сава Антић („ОФК Београд")

7

Да ли је „ОФК Београд" био победник Купа?
а) јесте
б) није

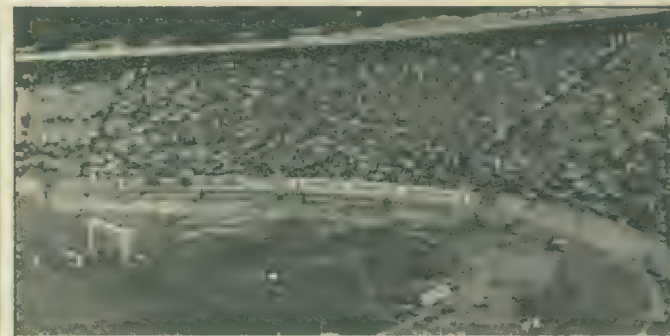

Стадион „Црвене звезде"

8

Једна финална утакмица за Куп обавезно се игра у:
а) Сплиту
б) Новом Саду
ц) Београду

Жреб за Куп

9

Прво такмичење за Фудбалски куп Југославије играно је:
а) 1956.
б) 1947.
ц) 1950.

У финалу Купа 1970. године „Олимпија" је играла са:
а) „Вележом"
б) „Војводином"
ц) „Црвеном звездом"

10

Амершек („Олимпија")

11

Прошлогодишњи победник Купа био је:
а) „Партизан"
б) „Вележ"
ц) „Хајдук"

12

Три пута узастопце пехар је освајао клуб:
а) „Црвена звезда"
б) „ОФК Београд"
ц) „Хајдук"

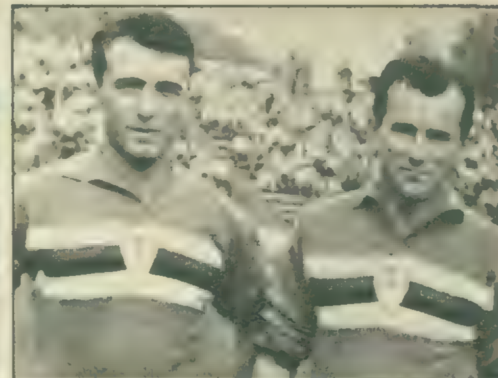

Веселиновић и Бошков („Војводина")

Новосадска „Војводина" била је у Купу:

13

а) само финалиста
б) победник
ц) није играла у финалу

14

Пехар победника предаје:
а) изасланик председника Тита
б) представник Фудбалског савеза

МИЧЕЊЕ ЗА ТИТОВ ПЕХАР

Драган Џајић

15

Да ли је Драган Џајић као капитен освајао пехар:
а) није
б) јесте

Вајевић („Вележ")

16

Да ли је „Вележ" био победник Купа?
а) није
б) јесте

Бране Облак

17

Бране Облак освојио је Куп као играч:
а) „Олимпије"
б) „Динама"
ц) „Хајдука"

Са фудбалског меча

18

Куп је такмичење у којем право учешћа имају само:
а) прволигаши
б) клубови I и II лиге
ц) сви клубови

19

Пехар друга Тита

Титов пехар даје се:
а) победнику Купа
б) екипама које играју у финалу

Џацевски („Вардар")

20

Титов пехар освојио је македонски клуб:
а) „Победа" (Прилеп)
б) „Вардар" (Скопље)
ц) „Брегалница" (Штип)

Дан BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ИДУЋЕГ ПЕТКА: *У ОПАСНОЈ ЗОНИ!*

Kandit НАЈСЛАЂА НАГРАДНА ИГРА НА СВЕТУ

ГЛАСАЈТЕ ЗА НАЈСЛАЂЕ

Објављујемо првих 25 слађаних које је специјални жири „Кандита" одабрао међу онима који су послали фотографије за конкурс — **Најслађа наградна игра на свету!**

Читаоци Забавника, гласајте за једног дечака, разуме се онога који вам се највише свиђа. На купону упишите број дечака, за вас најслађег, исеците купон, залепите на дописницу и пошаљите **одмах** на адресу: **ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29.**

Међу свима који гласају за најслађег дечака из прве групе извући ће се на срећу 15 **добитника. Они** ће добити по један **слатки пакет, поклон фабрике „Кандит"**.

ИЗАБЕРИТЕ ЈЕДНОГ ДЕЧАКА!

1. САША НИКОЛИЋ, 4. 5. 1969.

2. ДЕНИС ВУКУШИЋ, 12. 8. 1968.

3. ЗОРАН ПЕТРОВИЋ, 17. 1. 1969.

4. ВОБАН КИТАНОВИЋ, 7. 11. 1968.

5. САША БОГДАНОВИЋ, 31. 7. 1966.

6. МИРОСЛАВ МАРКОВСКИ, 26. 11. 1970.

7. МИЛАН ЈАКШИЋ, 18. 7. 1966.

8. ВЛАДИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ, 29. 4. 1966.

9. ДУШАН РАДОЊИЋ, 12. 8. 1967.

10. ИВАН ПАВЛОВИЋ, 30. 10. 1970.

11. НЕНАД ВАЛТА, 5. 2. 1966.

12. ТОМИСЛАВ ЈАНЕВСКИ, 11. 4. 1969.

13. ДЕЈАН СТЕФАНОВСКИ, 10. 3. 1969.

14. МИРОСЛАВ СТЕФАНОВИЋ, 12. 10. 1967.

15. ИГОР НИКОЛАЕВСКИ, 27. 2. 1970.

16. САША АГОШТОН, 18. 6. 1970.

17. СРЕТЕН ЋИРКОВИЋ, 16. 2. 1969.

18. МИЛУТИН ГАБРИЋ, 19. 11. 1969.

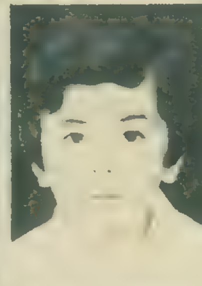

19. БЕСНИК ХОЏИЋ, 25. 7. 1970.

20. МЛАДЕН ВЕЛОШЕВИЋ, 21. 1. 1967.

21. ЕМИЛ ЧОНКИЋ, 4. 5. 1970.

22. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ, 24. 9. 1969.

23. ДАРКО СОНЕНФЕЛД, 27. 9. 1970.

24. ЕМИР ФЕСТИЋ, 28. 2. 1970.

25. ВЛАДИМИР МИТРОВИЋ, 29. 1. 1970.

ФАБРИКА ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА *Kandit* НАГРАДИЋЕ НАЈСЛАЂЕГ ДЕЧАКА И НАЈСЛАЂУ ДЕВОЈЧИЦУ 1974. СА ОНОЛИКО ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА КОЛИКО СУ ТЕШКИ

ГЛАСАМ ЗА ДЕЧАКА бр. ____

(Име и презиме)

(Поштански број и место)

(Улица и број)

У следећем броју Забавника бирамо најслађу девојчицу

Користан и трајан поклон за ваше најмилије

1. МАТЕМАТИКА — енциклопедија математике. Ова књига омогућава свим ученицима, студентима, наставницима и професорима да лако и брзо савладају све тешкоће из области математике. У преводу наших познатих математичара представља математички део „Опште енциклопедије Ларус”. Књига је штампана латиницом, формата 23 x30 цм у тврдом повезу са пластифицираним заштитним омотом.

Цена књиге 250.— динара
Преко Забавника 200.— динара

2. ТАЈ ДИВНИ ЧУДЕСНИ СВЕТ — садржи пет популарно писаних књига које доприносе да читалац стекне, формира и прошири фонд знања из области математике, енергије, музике, археологије и историје људског друштва. Књиге су штампане ћирилицом, у првокласној вишебојној техници, луксузно опремљене са тврдим повезом и пластифицираним корицама. На крају сваке књиге је азбучни речник најважнијих појмова.

Цена књиге 200.— динара
Преко Забавника 160.— динара

3. ЕВРОПСКЕ МЕТРОПОЛЕ — књига о најлепшим градовима старог континента. То је права ревија градова. Сви су они споменик и биографија нација, израсли на темељима народног генија. Књига је луксузно опремљена, формата 22x30 цм са више од 240 илустрација у боји штампаних на прворазредној хартији, и заштитним четворобојним омотом.

Цена књиге 150.— динара
Преко Забавника 120.— динара

4. МУЗИКА КРОЗ ВЕКОВЕ — историјски развој музичке уметности уз међусобна прожимања и утицаје појединих епоха и стилова. Формат 22x29,5 цм 320 страница са великим бројем фотографија у четворобојној штампи које приказују старе музичке инструменте, примере нотног текста и партитуре, рукописе, цртеже, слике и карикатуре славних музичких личности, позоришне огласе, сценографију, итд.

Цена књиге 300.— динара
Преко Забавника 250.— динара

5. ЗЕМЉА МЕСЕЦ — повест о почетку космичке ере — садржи велики број информација и фотографија о историјским летовима на Месец. Књига је луксузно опремљена, вишебојна штампа, 160 страна, великог формата, тврди повез, пластифициране корице.

Цена књиге 60.— динара
Преко Забавника 50.— динара

6. БИО ЈЕДНОМ — најлепше приповетке југословенских народа припремљене за младе, за оне са маштом, за све који воле мудру реч, домишљатост и смех. Књига је луксузно опремљена у првокласној вишебојној техници богато илустрована, у тврдом повезу и пластифицираним корицама.

Цена књиге 60.— динара
Преко Забавника 50.— динара

7. ДЕЦА СВЕТА — збирка дивних прича о деци целог света. Ово је књига о вашем другу и пријатељу, о руској девојчици Наташи и њеном брату, о индијском дечку Гопалу и његовој сестрици, о твом другу из далеког Јапана и Мексика, о црном дечаку из сунчане Африке. То је књига о највећој и најлепшој породици, пријатељској породици све деце света чији је заједнички језик — љубав. Књига је штампана ћирилицом, великог формата са 240 страна и више од 200 оригиналних фотографија.

Цена књиге 60.— динара
Преко Забавника 50.— динара

8. ЧУДЕСНИ СВЕТОВИ ВОЛТА ДИЗНИЈА — енциклопедија најпознатијих Дизнијевих ликова и јунака сабраних у четири изванредне илустроване књиге са више од 60 бајки и прича чији чаробни јунаци годинама одушевљавају децу и одрасле. Књиге су луксузно опремљене, вишебојна штампа, са пластифицираним корицама у боји и украсном поклон-кутијом такође у боји.

Цена књиге 300.— динара
Преко Забавника 250.— динара.

Специјалан попуст преко Забавника

ЗА ГОТОВО. Свака књига или комплет књига има свој број. Упиши бројеве књига које желиш да купиш на наруџбеницу. **Попуњену наруџбеницу налепи на дописницу и пошаљи на адресу:** ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ВУК КАРАЏИЋ", 11001 БЕОГРАД, Краљевића Марка бр. 9. Књиге ћеш платити поштару кад их донесе. Примају се наруџбенице само за 30.— динара или више (јер се за мање не исплати слати због поштарине).

НА ОТПЛАТУ. Упиши на надруџбеницу бројеве књига или комплета које желиш да купиш и пошаљи на адресу: ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ВУК КАРАЏИЋ", 11001 БЕОГРАД, Краљевића Марка 9. Примају се наруџбенице само за 60.— динара и више (јер се не исплати слати за мању суму). Ако купујеш књиге за 60.— динара до 120.— динара плаћаш по 30.— динара месечно Ако купујеш књиге за више од 120.— динара платићеш их у 10 месечних рата, с тим што најмања месечна рата може бити 30.— динара. Прву рату платићеш кад добијеш књиге.

9. ХИЉАДУ ЗАШТО — ХИЉАДУ ЗАТО — Богата ризница одговора на многобројна дечја питања. Ова дивна књига неопходна је потреба сваког ученика јер пружа читав низ сазнања о свету који га окружује. То је поучан, забаван, користан и пре свега информативан приручник. Књига је писана једноставно и популарно, на 483 стране двостубачног текста, формата 28,5x20,5 цм. Луксузно је опремљена и богато илустрована, у тврдом повезу са пластифицираним корицама.

Цена књиге је 180.— динара
Преко Забавника 150.— динара

ЗЛАТНА ГРЛИЦА И КОЛО — Библиотека за све узрасте. 10. Десанка Максимовић: ОРАШЧИЋИ-ПАЛЧИЋИ 11. Стеван Раичковић: ВЕТРЕЊАЧА 12. Слободан Марковић: ДВАНАЕСТ МЕСЕЦИ 13. Гвидо Тартаља: ОПЕТ ЈЕ ТУ ПРОЛЕЋЕ 14. Коста Степановић: ГОЛУБ НА ДЛАНУ 15. Ивица Рорић Вања: ПРИЧА ДО ПРИЧЕ, ПЈЕСМА ДО ПЈЕСМЕ

Цена књиге 35.— динара
Преко Забавника 30.— динара

16. ВЕЛИКИ ЂАЧКИ РЕЦИТАТОР — за ђаке и наставнике. Веома корисна књига која омогућује да улепшате ваше празничне и школске свечаности. Садржи више од 240 пригодних песама.

Цена књиге 50.— динара
Преко Забавника 40.— динара

17.МАЈСТОР У КУЋИ — сто заната у једној књизи. Садржи: оправке на водоводним инсталацијама, како се рукује бојама и лаковима, вештина постављања тапета, завесе и застори, пресвлачење и тапацирање намештаја, руковање струјом, радови на подовима, бравама и кључевима, радови на моторном возилу и много других савета како уштедите време и новац.

Цена књиге 150.— динара
Преко Забавника 120.— динара

18. ДЕЧЈА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЛАРУС — драгоцен приручник сваком ученику, луксузно опремљен, у тврдом повезу, илустрације у четворобојној штампи.

Цена књиге 120.— динара
Преко Забавника 100.— динара

Ален Гре: СЛИКОВНИЦЕ ЗА УЧЕЊЕ И РАЗОНОДУ 19. АВИОНИ, 20. БРОДОВИ, 21. МОРЕ, 22. ШУМА, 23. ПЛАНИНА, 24. ВОЗОВИ 25. ПУТОВАЊА, 26. У МОРСКИМ ДУБИНАМА, 27. ТЕЛЕВИЗИЈА

Цена књиге 7.— динара
Преко Забавника 6.— динара

Освојите добре оцене уз помоћ добре књиге!

НАРУЏБЕНИЦА

ЗА ГОТОВО — купујем књиге са бројевима: ____________

За укупну суму од ________ динара, коју ћу платити поштару кад ми донесе књиге.

НА ОТПЛАТУ — купујем књиге са бројевима: ____________

За укупну суму од ________ динара, коју ћу платити у ________ месечних рата. Прву рату платићу поштару кад ми донесе књиге.

____

(Читко: име и презиме наручиоца)

____

(Пошт. број и место)

____

(Улица и број)

Овера о запослењу. Купац

____________ ____________

(Печат и потпис овлашћ. лица) (Својеручни потпис купца)

Поруџбеница се оверава само при куповини књига на отплату. Пензионери уместо овере прилажу одрезак претпоследњег чека од пензије.

Купци из Београда могу подићи књигу сваког радног дана од 15 часова у предузећу „ВУК КАРАЏИЋ", Краљевића Марка бр 9.
Сва обавештења можете добити на телефон 620—371

ХИТ СТРАНА

Петком у Забавнику, а понедељком на Радио-Београду I, у емисији Вече уз радио, најбољи певачи, ансамбли и хитови!

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ПОВЕДИ МЕ ВЕЧЕРАС

Музика: Хрвоје Хегедушић
Текст: Жељко Сабол
Изводи: Ксенија Еркер

Поведи ме вечерас
ако желиш
било којом улицом на свијету
у далек крај гдје за нас
не зна нико,
тек птице које застају у лету.
Покажи ми вечерас,
ја те молим,
сва она мјеста гдје смо некад били,
гдје први пут сам сазнала
да волим
и гдје смо радост са извора пили.
И застани бар мало да ти кажем
да случај нам је укрстио путе
и да смо данас опет послије свега
незнанци што се гледају и ћуте.
Поведи ме вечерас
било куда
бар да видим камо све то води
и слиједићу те слијепо као увијек
јер не знам шта бих сама у слободи.
А године су прошле
ко зна када,
да натраг пођем немам више снаге
дуга је ова јесен, киша пада
одавно ти руке нису благе.

БЕРЗА ПЛОЧА

За добро очувану LP плочу HARVEST Нила Јанга, дала бих дупли албум A NICE PAIR групе PINK FLOYD.

Ирена Љубојевић
Палмотићева 29
11000 Београд

Тражим плочу на којој се налази песма NONA YU-групе.

Слободан Стефановски
Шарпланинска 4
11400 Младеновац

Тражим следеће албуме: SHADES OF DEEP PURLPE, BOOK OF TALIELYN, DEEP PURPLE I CODCERTO FOR GROUP AND ORCHESTRA енглеске групе Дип Парпл. Нудим повољне услове.

Анте Мајдановић
Радничка 93
24000 Суботица

Имам LP плоче стране производње и желим да их мењам за LP плоче домаће продукције.

Жарко Милин
Михаиловићева 38/IX
51000 Ријека

Купујем албум LOOK AT YOURSELF групе Јурија Хип и сингл плочу „Вунар жеља" састава Фри.

Мирољуб Милојевић
Олимпијска 34
36210 Врњачка Бања

„СТАТУС КВО" У ЈУГОСЛАВИЛИ!

Ових дана стигла је вест да популарна британска група „Статус кво" крајем јануара 1975. године долази на турнеју по Југославији. Овај лондонски квартет који је већ једном са запаженим успехом наступао код нас, стиже у Београд 23. јануара и остаће до 28. Верује се да ће у оквиру турнеје група одржати три концерта у нашим највећим градовима.

Плоче групе „Статус кво" у Југославији издаје ПГП РТБ.

ПОП-НОВОСТИ

Доћи ће до промена у Корни групи. Зна се, и то сасвим поуздано, да певач Златко Пејаковић средином децембра полази на турнеју по Совјетском Савезу. Свакако да ће овај, прилич-

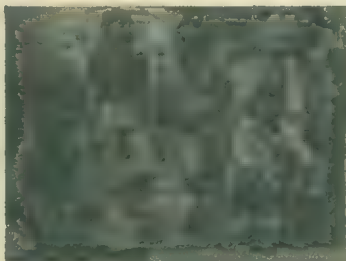

но неочекивани, одлазак Пејаковића умногоме пореметити планирана снимања Корни групе у Италији заказана за крај децембра. Очекује се да ће још ових дана Корнелије Ковач објавити име новог певача. У добро обавештеним круговима прича се да би Корни групи највише одговарао некадашњи вођа Младих лева и ансамбла Срце — Јанез Бончина, Венч.

Мишо Ковач тренутно припрема два албума. На једном ће снимити искључиво старе далматинске љубавне песме уз помоћ клапе Шибеник, док ће на другој плочи први пут певати прогресивну музику! У томе ће му помоћи многи познати поп-музичари: Поп Асановић (оргуље, клавир, синтисајзер), Ратко Дивјак (бубњеви), Драги Јелић (гитара) Марио Маврин (бас) и неколико најбољих свирача на дувачким инструментима из Љубљане.

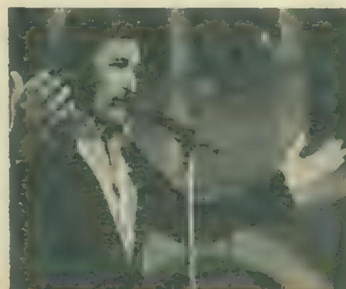

КСЕНИЈА ЕРКЕР

Талас романтике који је ове године запљуснуо светску забавно-музичку сцену има и код нас своје представнике. Ту у првом реду мислимо на „дечака из улице јоргована" — Дарка Домијана и све запаженију Ксенију Еркер. Док је Домијан већ познат на диско-тржишту, Ксенија је право откриће године.

За њу кажу да је ветеран — дебитант! Млада је, упознали смо је тек почетком године, а ипак има иза себе 153 плоче! Додуше, 150 је снимила као члан пратеће групе „Мелос". Самостално је снимила три плоче. Али и то је било довољно да Ксенијин сетни глас постане у правом смислу „мода 74" у нашој музици.

Ксенија је рођена 23. априла 1954. године у Загребу. Одрасла је у породици љубитеља музике и није чудо што пева од најранијег детињства. Имала је само четири године када је први пут наступила у тада популарној ТВ емисији „Мендо и Славица". Деби је био успешан тако да је Ксенија дуго била „део емисије". Имала је девет година када је постала чланица Дјечјег казалишта, а касније прелази у хор Радио-телевизије Загреб.

„Сећам се нашег гостовања у Холандији — каже Ксенија. — Пре једног концерта рекоше нам да је краљица у публици. Ми, деца као деца, уместо да певамо тражили смо погледима краљицу са круном. Нисмо је, наравно, пронашли јер је она била сасвим „нормално" обучена и никако није личила на краљице какве знамо из бајки. Концерт није успео и наш вођа је мислио да је то због треме."

Ксенија озбиљније улази у музички свет 1969. године када приступа вокалној групи „Мелос". Дуго је са овом групом пратила певаче на разним фестивалима, концертима и снимањима. Крајем прошле године одлучује да покуша као соло-певачица.

После свега неколико месеци показало се да „Мала Марлена из Мелоса", како су је познаници звали, може бити успешан хит певач. Права прекретница је њена друга плоча на којој је доминирала песма „Пролеће без тебе". Песма месецима није силазила са топ-листа, постаје један од најслушанијих шлагера године и Ксенија је све популарнија. Млада певачица се затим појављује на фестивалу „Загреб 74" и осваја награду предвиђену за најбољег дебитанта. Био је то пети загребачки фестивал Ксеније Еркер а први на коме се појављује као соло-певачица. Њена фестивалска песма „Доћи ће дан" налази се на свим топ-листама.

Ксенија Еркер има све услове да се пробије у прву гарнитуру наше женске музичке елите. Тачно је да нема глас који плени јачином и специфичношћу али начин на који изводи сентименталне песме и атмосфера која из тих сетних композиција избија главни су „адути" који Ксенији отварају путеве за даљу афирмацију.

ПЛОЧЕ КСЕНИЈЕ ЕРКЕР:

ПОВЕДИ МЕ ВЕЧЕРАС, ПРОЛЕЋЕ БЕЗ ТЕБЕ, ДОЋИ ЋЕ ДАН.

АДРЕСА: КСЕНИЈА ЕРКЕР, Лењинов трг 7, 41000 Загреб.

ДИСКОГРАФИЈА ГРУПЕ WINGS:

сингл-плоче

MARY HAD A LITTLE LAMB (APPLE 1971)
GIVE IRELAND BACK TO IRISH (APPLE 1972)
C MOON/HI, HI, HI (APPLE 1972)
MY LOVE (APPLE 1973)
LIVE AND LET DIE (APPLE 1973)
HELEN WHEELS (APPLE 1973)
JET (APPLE 1974)
BAND ON THE RUN (APPLE 1974)

ЛП плоче

WILD LIFE (APPLE 1971)
RED ROSE SPEEDWAY (APPLE 1973)
BAND ON THE RUN (APPLE 1973)

КСЕНИЈА
ЕРКЕР
ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

Фантастична прича

ЛИ ФУ ЈЕН (8. век)

ЧОВЕК који је постао риба

Леј, који је имао нешто преко тридесет година, био је начелник једног одељења у суду у граду Чинченга, у провинцији Сечуан. Главни судија бејаше човек по имену Цу, а његове колеге и помоћници звали су се Леј и Пеј.

У пролеће године 758. Шеј паде у постељу тешко болестан. Изједала га је висока температура и његова породица узалуд је позивала многе лекаре. Седмог дана болести Шеј изгуби свест и данима је лежао тако у бунилу. Пријатељи и породица већ су се опростили од њега сматрајући га готово мртвим. У почетку је био жедан и само је тражио воду, коју је испијао у огромним количинама. Али при крају нити је могао да је тражи нити да је пије. Спавао је и спавао све док двадесетог дана није изненада зевнуо и сео у постељу.

Пуњени шаран

— Колико сам дуго спавао? — запитао је своју жену.

— Око три недеље.

— Да, и ја мислим да је толико трајало. Иди и потражи моје колеге и реци им да сам оздравио. Дознај да ли у овом тренутку једу пуњеног шарана. Ако је тако, нека одмах прекину ручак. Морам о томе нешто да им испричам. И поведи са собом судског послужитеља Чанга. И он ми је потребан.

У суд је одмах послан један слуга. Затекао је судије за столом на коме се пушила чинија с врућим, пуњеним шараном. Предао им је поруку свог господара. Сви су одмах похрлили Шејовој кући срећни што чују да им се пријатељ придигао из болести.

— Јесте ли ви послали послужитеља Чанга да купи рибу? — запита их Шеј.

— Да, јесмо.

— Ниси ли ти отишао до рибара Чао Каоа да купиш рибу и није ли он одбио да ти прода једну велику? Не прекидај ме. Нашао си великог шарана скривеног у једном малом базену и прекривеног трском. Тада си купио рибу али си био љут на рибара што је покушао да ту највећу сакрије од тебе, па си га повео са собом. Кад си с њим ушао у зграду суда, чиновник пореског одсека седео је источно од врата, а његов помоћник западно. Играли су шах. Тачно? Онда си прошао кроз предворје и угледао главног судију Цуа и његовог помоћника Леја како играју карте док је Пеј кибицовао жваћући крушку. Испричао си Пеју како је рибар покушао да те превари и он га је тако јако шутнуо да се откотрљао у двориште. Тада си рибу однео у кухињу и кувар Ванг Шиљанг ју је усмртио да би од ње спремио ручак. Зар се није све тачно тако догодило?

Испитали су Чанга, проверили један код другог шта су радили и утврдили да је све до најмање ситнице било онако како је Шеј испричао. Потпуно збуњени, запитали су Шеја како је све то могао да зна и ево приче коју им је испричао.

Вода, само вода

Разболео сам се и, као што знате, горео у врућици. Од врелине која ме је палила изгубио сам свест, али у телу ми је остао осећај жеравице и ја сам се питао како да себи нађем олакшање. Помислио сам да би било најбоље да се прошетам обалом свеже реке и зато узех штап и кренух. Чим сам изишао из града ваздух је постао свежији и ја сам се одмах осећао боље. Видео сам како се јара диже и поиграва изнад кровова кућа и радовао се што је град остао иза мојих леђа. Био сам жедан и једина жеља ми је била да се нађем крај неке воде. Зато се упутих према подножју брежуљка, тамо где се спајају река и Источно језеро.

РИБОГЛАВИ МУ ЈЕ СВЕЧАНО ПРОЧИТАО НАРЕДБУ БОГА РЕКЕ И ШЕЈ ЈЕ ЗАТИМ БИО ПРИМЉЕН ЗА СТАНОВНИКА ИСТОЧНОГ ЈЕЗЕРА.

Стигао сам на језеро и застао на обали испод једне врбе. Плава вода просто је мамила. Блат поветарац набирао је њену површину тако да је изгледала као рибља крљушт. По том набирању лако сам могао да пратим правац поветарца. Свуда мир и спокој. Изненада сам зажелео да се окупам. Као дечак често сам пливао, али већ дуго нисам пливао у језеру. Скинух одело, загњурих се до браде и кад се вода склопи око мене милујући ми тело и удове, осетих право блаженство. Зароних сам неколико пута осећајући огромно олакшање. Сећам се да сам помислио: „Баш жалим Леја и Пеја и Цуа и све моје пријатеље који се по цео дан зноје у служби." Зажелео сам да за извесно време постанем риба и да више не морам да се бакћем с печатима и таксама, потписима и документима. Колико бих био срећан да могу да се претворим у рибу, да данима и ноћима пливам, а око мене вода, само вода!

— Верујем да се то може лако удесити — рече једна риба допливавши до мојих ногу. — Ако баш желиш, можеш да постанеш риба,

— Ако желиш, можеш да постанеш као ја — рекла ми је једна риба. — Да ти удесим то?

ево оваква као што сам ја. Да ти удесим то?

— Био бих вам веома захвалан, ако бисте били тако љубазни... Да вам се представим. Ја сам Шеј Веј, шеф сам једног одељења у суду. Кажи својој сабраћи да бих се радо заменио с једним од њих. Само да могу да пливам, пливам, пливам...

Риба нестаде и убрзо се врати с неким човеком главе као у рибе који је дошао јашући на вави. Ви знате шта је то. Биће које има четири ноге, живи у води али може да се вере по дрвећу. Ако га ухватите или убијете, плаче као новорођенче. Тај риболави човек дође у пратњи дванаестак риба и прочита ми наредбу Бога реке. Верујте ми, била је написана изврсном прозом и гласила је:

Живите мудро и часно

„Човек, биће рођено на земљи, има другачије навике од становника мора, језера и река. Све док задржава своје обличје он се бедно креће по води. Високи царски чиновник Шеј Веј човек је дубоког ума и стога тражи олакшање и утеху у слободном животу. Незадовољан и уморан од службе, он чезне за свежим дубинама река и језера, слободом и неограничавањем времена у нашем воденом царству. Због тога услишавамо његову жељу да постане члан нашег рода који је покривен крљуштима. Постаће мрки шаран, а као стално станиште одређује му се Источно језеро. Авај, становници река и мора изложени су многим искушењима и опасностима. Многи су неразумно налетали на чамце, а многи, они без искуства и без снаге самосавлађивања, уловљени су. Човек је измислио разне начине да их превари и улови. Нигде као у води не важи она толико мудра изрека да је опрезност најбоља гаранција за дуг живот. Живите и понашајте се мудро и часно, као што доликује рибљем роду чији сте члан постали. Будите добра риба!

Док сам га слушао осећао сам како се претварам у рибу а моје тело се покрива дивним, блиставим крљуштима. Одушевљен том променом, пливао сам спретно и задивљујуће лако, израњајући на површину и роњећи до дна, и то само готово неприметним покретањем пераја. Отпловио сам низ реку да бих испитао сваки делић и кутак обале, све речице и притоке. Али, ноћ сам редовно проводио у језеру.

Глад

Догодило се, међутим, да сам једног дана био страховито гладан а до хране никако нисам могао да дођем. Видео сам како рибар Чао Као баца удицу и чека да се на њу ухватим. Црв на њој доводио ме је у искушење и просто сам осетио како ми пљувачка влажи шкрге. Добро сам знао да је то страшна ствар, да тог црва не бих смео ни да такнем али сам исто тако осећао да желим баш њега, да мојим нејцима ништа не би тако пријало.

А онда сам се сетио речи опомене и зато сам се окренуо од црва и отпливао веома задовољан што сам успео да се савладам.

Али ужасна глад просто ми је кидала стомак и више нисам могао да издржим. Рекох себи: „Познајем Чао Каоа и он познаје мене. Неће се усудити да ме убије. Чак и ако се упецам, замолићу га да ме врати у суд".

Вратио сам се да прогутам црва и, разуме се, ухватио сам се на удицу. Отимао сам се и праћакао али ме је Чао Као вукао и како ми је из доње вилице текла крв одустао сам од борбе. Баш кад ме је рибар извлачио, ја узвикнух:

— Чао Као, Чао Као, чуј ме! Ја сам Шеј Веј, начелник сам судског одељења. Бићеш кажњен због овога!

Чао Као ме није чуо. Провукао је узицу кроз моју вилицу и ставио ме у базенчић ископан крај обале и покривен трском. Лежао сам тамо, чекајући. И као одговор на моје молитве стиже Чант, послужитељ суда. Чуо сам разговор између њега и Чао Каоа, чуо како рибар одбија да му прода велику рибу. Ипак, Чанг ме је открио испод трске и извукао из воде. Висио сам на узици, потпуно беспомоћан.

— Како се усуђујеш, Чанг? Ја сам твој старешина, ја сам Шеј, само сам привремено претворен у рибу. Хајде, сигурно ме препознајеш!

Али Чанг ме није чуо или се правио да ме не чује. Викао сам из свег гласа, грдио га, копрцао се, али све узалуд.

Кад ме је пронео кроз капију видео сам крај врата она два чиновника како играју шах. Довикнуо сам им ко сам. Опет ништа. Један од њих је чак узвикнуо: „Каква риба! Мора да је у њој бар две киле!" Можете замислити моје огорчење. И страх.

Нож је севнуо!

У предворју сам видео и вас тројицу, као што сам вам, уосталом, малочас рекао. Чанг вам је испричао како је Чао Као покушао да сакрије велику рибу и да му прода неку малу и Пеј се наљутио и ударио га ногом. Сви сте били одушевљени великом рибом.

— Однеси је кувару! — Мислим да је то Пеј казао. — И реци му да је припреми пуњену луком и печуркама. И нека је прелије с мало вина.

— Чекајте, драге моје колеге — рекох вам. — Саслушајте ме. Све је то велика заблуда. Ја сам Шеј. Ваљда ме познајете! Не можете ме убити. Зар бисте могли да будете толико свирепи?

Бунио сам се, протестовао. Али, схватио сам да је све узалуд јер сте на моје речи сви били глуви. Гледао сам вас преклињућим погледом, отварао уста и молио за милост.

Црни лук, печурке и мало вина! Како ти бедници могу да се тако окрену против свог пријатеља, мислио сам. Али, ништа нисам могао да учиним.

И тада ме је Чанг однео у кухињу. Кувар је разрогачио очи кад ме је видео. Лице му је блистало док је оштрио нож и стављао ме на сто.

— Ванг Шиљанг! Ти си наш кувар, и мој кувар Не убијај ме! Преклињем те!

Али, Ванг ме је чврсто држао око паса. Видео сам како је синуло сечиво ножа спуштајући се на моју главу. Хвак, ударило је и у том тренутку ја сам се пробудио.

Шејови пријатељи пажљиво су слушали његову причу, дирнути њоме а још више зачуђени оним што им је причао јер је свака ситница била верна и тачна. Неки рекоше да су видели како се рибина уста мичу, али нико од њих није чуо ни речи.

Шеј се потпуно опоравио. Његови пријатељи до краја живота више нису окусили шарана.

укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) справа за одређивање вертикалног положаја, 6) направа за разгртање ватре, 11) десна притока Роне, 12) отпоран, 14) један спортист, 16) издатак, трошак, 18) надимак просјака Арнеја у „Одисеји", 19) упала слузокоже, 21) црна креда, 22) драж, 23) громада, 24) енглески утопист (Томас), 25) мушко име, 27) скраћени назив за Естонца, 28) врста пса, 29) кратак женски капут, 31) горњи дом у Енглеској, 32) одузимање, одбијање, 33) товарна домаћа животиња, 36) део прста, 40) птица грабљивица, 41) блато, 43) врста папира, 44) швајцарски национални јунак, 45) место у Боки Которској, 47) столеће, 48) друго, 49) назив за невесту у Црној Гори, 50) америчка певачица (Фицџералд), 51) мерење, 53) бојни отров, 55) мера за папир, 56) македонска певачица (Спирова), 57) холандски фудбалски клуб, 58) америчка певачица (Френклин).

УСПРАВНО:

1) треће слово ћирилице, 2) искорачивање, 3) умокац, 4) додатак (лат.), 5) врста спорта, 6) потписник на меници, 7) горка јића, 8) припадник једног словенског народа, 9) хемијски елемент, 10) начин живота, реда и понашања, 13) роман Лајоша Зилахија, 15) морска риба, 17) рола, 20) вршити тест, 26) одвећ, превише, 28) опрема за украс позорнице, 30) речно острво, 31) доживљај за време спавања, 33) победа, 34) борилиште, 35) оно што се одједном стави у уста, 37) омот за писмо, 38) амерички мајмун (мн.), 39) музичка композиција, 41) зборник закона (стр.), 42) улов, 45) алкохолно пиће, 46) туп мач, служи за вежбање, 52) врста папагаја, 54) међународна скраћеница за: исток — североисток.

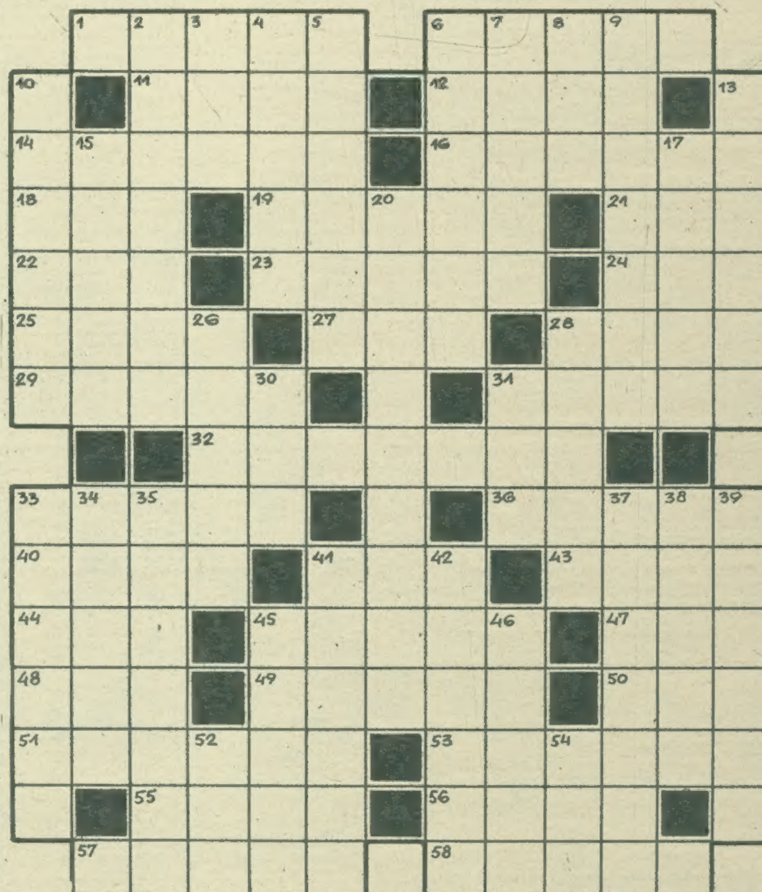

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) прогресивност, р, с, 10) амеба, п, р, 11) орт, 13) Тиват, 14) ета, 16) стаж, 18) лер, 19) број, 20) титан, р, 22) поема, о, 23) арак, 25) Келт, т, 26) рок, 28) помоћ, 29) „Ами", с, 31) срп, 32) лик, и, 33) пас, 35) Антон, 36) мол, р, 38) пиво, 40) Саба, у, 42) обала, с, 45) ранац, 47) пара, 48) тло, 50) теле, 51) уши, 52) просо, 54) вар, с, н, 55) ривал, р, к, 56) трагикомедија.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ" Мирољуб Лазаревић.
Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника" Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тромесечна 44, дин. Претплата за иностранство: годишња 352,00 дин, полугодишња 176,00 дин, тромесечна 88,00 дин. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: ДМ 60.—, Долар 24.—, Фф. 112.—, Шфр. 70.—, Шкр. 102.—. Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/I, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

НАРОДНА КЊИЖЕВНОСТ

десет књига — десет циклуса сабрано је преко

180 НАШИХ НАЈЛЕПШИХ ЈУНАЧКИХ ПЕСАМА

Богатство нашег народног стваралаштва, давно је познато у свету. Њиме се поносе наши народи јер им је помогло да истрају и сачувају своје националне облике у најмрачнијим периодима историје, и није случајно што се проучавању народних умотворина посвећује толика пажња у нашим школама. Свака од ових књига, снабдевена поговором, објашњењима и речником неопходна је у настави српскохрватског језика као драгоцена лектира без које нема дубљег познавања нашег народног предања.

НЕ ПРОПУСТИТЕ ПРИЛИКУ ДА КУПИТЕ НОВУ БИБЛИОТЕКУ

1. **Косово**
2. **Краљевић Марко**
3. **Немањићи и Мрњавчевићи**
4. **Бугарштице**
5. **Неисторијске народне песме**
6. **Хајдуци**
7. **Ускоци**
8. **Ослобођење Србије**
9. **Ослобођење Црне Горе**
10. **Црнојевићи, Јакшићи и Бранковићи**

Све књиге су илустроване, у тврдом картонском повезу, штампане ћирилицом.

ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ

Народна књига

даје **ПОСЕБАН ПОПУСТ** читаоцима Политикиног забавника. Ако купите за готово (поузећем) добићете свих десет књига за само 80.— дин. Истих десет књига можете купити и на тромесечну отплату, с тим да прву рату од дин. 40.— платите поштару кад вам донесе књиге, а остале две рате по 30.— дин. у следећа два месеца.

ИП „НАРОДНА КЊИГА"
11001 Београд, Шафарикова 11

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем библиотеку „Народна књижевност" 1—10:

1. ЗА ГОТОВО по цени од 80.— дин. и платићу поштару кад ми донесе библиотеку (поузећем).
2. НА ОТПЛАТУ по цени од 100.— дин. у три месечне рате. Прву рату од 40.— дин. платићу поштару кад ми донесе библиотеку, а остале две рате по 30.— дин. у следећа два месеца.

____
(Купац)

____
(Пошт. број, место, улица и број)

______________________________ ______________________________
(Овера предузећа за купце на отплату) (Потпис купца)

Попуни, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: ИП „НАРОДНА КЊИГА", 11001 Београд, Шафарикова 11.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

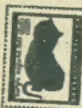

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Драги Забавниче,

ОДЛУКЕ ЗА ИСТОРИЈУ

Молим те да наведеш главне одлуке донесене на Другом засједању АВНОЈ-а.

Здравко Марковић,
Петриње

У присуству 240 делегата из свих крајева земље, историјског 29. новембра 1943. године у Јајцу су донесене далекосежне одлуке у којима су положени темељи новој, социјалистичкој Југославији. АВНОЈ је претворен у врховно законодавно и извршно представничко тело Југославије са свим правима парламента, који је изабрао свој президијум од 56 чланова на челу са доктором Иваном Рибаром. Образован је национални комитет ослобођења Југославије као привремена народна влада на челу са Јосипом Брозом Титом. Донета је одлука о одузимању права југословенској избегличкој влади у иностранству и о забрани повратка у земљу краља Петра II Карађорђевића све док народ, после рата, не реши слободним изборима питање монархије и коначног државног уређења. Истом одлуком донето је и решење о прегледу и мењању свих уговора које је дотад склопила избегличка влада, као и о непризнавању будућих. Донета је одлука да се Југославија изгради као демократска федеративна држава равноправних народа с федералним јединицама Србијом, Хрватском, Словенијом, Македонијом, Босном и Херцеговином и Црном Гором. Донесена је одлука о прикључењу Југославији Истре и хрватских јадранских острва, словеначког приморја и осталих анектираних југословенских територија. Уведен је назив Маршала Југославије и додељен Врховном команданту НОВ и ПОЈ Јосипу Брозу Титу. Такође је одато посебно признање НОВ што је у самој борби ујединила све народноослободилачке покрете Југославије.

На тај начин, Друго заседање АВНОЈ-а озаконило је тековине социјалистичке револуције и као такво представља револуционарни државно-правни акт организовања нове државе.

КАДА ЈЕ РОЂЕНА ФРАНСОАЗ САГАН?

Молим те да у Малој пошти наведеш годину рођења и дела француске књижевнице Франсоаз Саган.

Мирослава Симић,
Пожаревац

Франсоаз Саган је рођена 1935. и написала је, поред једног балета и неколико позоришних комада, веома читане романе „Добар дан, туго", „Известан осмех", „За месец, за годину", „Волите ли Брамса".

ЗАБАВНИКОВ СПОРТСКИ КВИЗ

ТАЧНИ ОДГОВОРИ:

1. од сребра; 2. „Црвена звезда"; 3. „Црвена звезда"; 4. изводе се једанаестерци; 5. „Партизан"; 6. 1957. године; 7. јесте; 8. у Београду; 9. 1947. године; 10. са „Црвеном звездом"; 11. „Хајдук"; 12. „Црвена звезда"; 13. само финалиста; 14. изасланик председника Тита; 15. јесте; 16. није; 17. „Хајдука"; 18. сваки клуб; 19. победнику Купа; 20. „Вардар" (Скопље).

Будите детектив...

решење загонетке:

КО ЈЕ КОЊОКРАДИЦА?

Крадљивац је сам Антоан који је, као што су његови момци тврдили, био дужан, па је овим измишљеним крађама хтео да превари осигуравајући завод. Он није оповргао Самову тврдњу да ниједан момак с ранча није могао ни да приђе Сатани. Антоан није показао Сатану Жедију иако га је позвао на ранч због својих чистокрвних коња а не да би се детектив забављао. Жеди се тога сетио тек после крађе, док се превртао по кревету. Најзад, ту су били и трагови, свега ЧЕТРНАЕСТ отисака. Да их је оставио Сатана док га је крадљивац одводио, било би их ШЕСНАЕСТ јер коњ има четири ноге. На основу свега тога Жеди је закључио да је Антоан још пре његовог доласка склонио коња из штале, а трагове у прашини начинио је те ноћи служећи се потковицом.

КЊИГЕ О ШАХУ

Желио бих да набавим неколико књига о шаху па те молим да наведеш наслове и цијене тих књига.

Марко Дамјановић,
Ивангад

У издању Новинског издавачког предузећа „Спортска књига" из Београда објављено је неколико књига о шаху и све се могу наручити поузећем на адресу овог издавачког предузећа. Др П. Трифуновић и С. Вуковић написали су „Шаховски буквар" (120 страна, цена 30 динара), Рудолф Марић је саставио књигу „Шаховске минијатуре" (160 страна, 40 динара) а Борислав Ивков „Шаховске лепотице" (188 страна, 40 динара). Адреса НИП „Спортска књига" је Македонска 19, п. ф. 720, 11000 Београд.

УЧЕНИЦИ-СРЕДЊОШКОЛЦИ!
ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

Са приручником за матуру — репетиторијумом — у коме је прегледно и сажето изложено градиво из српскохрватског језика, географије, историје, биологије, хемије, физике, математике, социологије, политичке економије, политичког система и друштвеног уређења СФРЈ по наставним плановима од I до IV разреда.

Ово је ново, прерађено и допуњено издање на коме је радила група познатих педагога, **тако да РЕПЕТИТОРИЈУМ представља јединствен приручник за успешно обнављање градива у току школске године,** а посебно у време припремања завршног испита школе — матуре.

Репетиторијум можете добити поузећем, по цени од 60.— дин. ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбеницом на НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ", Француска 7, 11001 Београд, пошт. фах 23.

log x = cos60°
⟹ x = √10

КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига **„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ"**. Нудимо вам четири књиге које садрже целовиту израду свих задатака из математике за гимназије, техничке и остале средње школе (I књига — Алгебра за I разред, II књига — Алгебра за II разред, III књига — Тригонометрија и алгебра за III разред и IV књига — Аналитичка геометрија, низови, диференцијални и интегрални рачун и стереометрија за IV разред). Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: **МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п.п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам донесе** (поузећем). **Цена сваке књиге је 60 динара. Ко наручи све четири књиге заједно, платиће свега 190 динара!**

МИКИ
WALT DISNEY

АКО НЕ СТИГНЕМ БАШ ПРВИ, ДРУ-ГИ СИГУРНО!
ЛАХОР
МИНИ

ЈЕДРИЛИЦУ САМ НАЗВАО МИНИ...

...А МИНИ МЕ САД ПОСМА-ТРА!

МИНИ
Distributed by King Features Syndicate.

ГДЕ ЈЕ МИКИ? СВИ МИ ЧАМЦИ ИЗГЛЕДАЈУ ИСТИ...

НАПРЕД, МИКИ!

ТОЛИКО САМ ПОНОСНА ШТО ЈЕ МИКИ ДАО СВОЈОЈ ТРКАЧКОЈ ЈЕДРИЛИЦИ МОЈЕ ИМЕ!

ЈЕДРИЛИЦЕ СТИЖУ НА ЦИЉ! ПОРЕДАК ЈЕ: МОРСКИ ЛА-ХОР, ПЛАВА СИРЕНА, ОЛУ-ЈА...

...И КАО ПОСЛЕДЊА СТИЖЕ МИНИ!
ПОСЛЕД-ЊА?!
1196/32

Copyright © 1974 Walt Disney Productions World Rights Reserved
КАКО СИ СЕ УСУДИО ДА ТОМ СТАРОМ КОРИТУ ДАШ МОЈЕ ИМЕ?!
МИНИ